

[13th March 1954]

provided a wasteful amount of the male element which can be kept properly in a frigidaire and that is what is being done. We cannot draw an analogy from human affairs to the animal world where we have enslaved the animal world for our work."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—QUESTIONS—PROCEDURE RE ONE NON-OFFICIAL MEMBER PUTTING QUESTIONS TO ANOTHER NON-OFFICIAL MEMBER.

MR. SPEAKER :—" I must tell hon. Members that when Sri M. Palaniyandi put a supplementary question to another hon. Member, the Hon. the Chief Minister said that the question had to be addressed not to him but to the other hon. Member concerned. Such a system of one non-official Member putting a question to another non-official Member is prevalent in some other Legislatures including the House of Commons. If hon. Members want such a system to be adopted here, we can also introduce it. Anyhow, I shall send a note to hon. Members on the subject."

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

(I) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT—*cont.*

11-14
a.m.

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். இந்தச் சபையில் பட்ஜெட் மீது நடந்த பொது விவாதத்தின்போது பேசிய அங்கத்தினர்களும், தற்போது ரெவினியூ மானியத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக வேண்டுமென்பதைப்பற்றி மிகமிக அழுத்தமாக வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். சென்ற காலத்திலேயே விவசாயச் சீர்திருத்தம் ஏதாவது வருமென்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வரவில்லை. இனிமேலாவது கொண்டுவரவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொல்வதற்கு சர்க்கார் செலி சாய்க்குமா என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் 'சுப்பிரமணியம் கமிட்டி' தனது யாதாஸ்தை சமர்ப்பித்தவுடன், அதன் யோசனைப்படி நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் ஏதாவது உடனடியாக செய்யும்' என்ற தோரணையில் பல சமயங்களில் பலவிதமான உறுதி மொழிகளையும், ஆறுதல் மொழிகளையும் கொடுத்ததினால் தான் நாங்களும் மக்களுக்கு வெகு சீக்கிரம் நிலச் சீர்திருத்தம் ஏதாவது வருமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். அவ்வாறே நம்பிக் கொண்டிருந்த விவசாயிகள் எல்லோரும் இன்றைய தினம் எமாறவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 'ஆசைக்காட்டும் முறையில் கொடுக்காதவன் செனை ஆட்டை காட்டுவது' என்று கிராமத்தில் சொல்லுவார்கள். அதைப் போல மக்கள் 'நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும், நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும்' என்று கேட்கின்றார்களே என்பதற்காக சர்க்கார், சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, ராகவ ராவ் கமிட்டி, குமரப்பா கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகளை நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் அந்தக் கமிட்டிகளின் யோசனைகளையெல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாக இல்லை. விவசாயிகளுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையை பூர்த்தி செய்வதற்கு திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

"தஞ்சாவூர் விவசாயப் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகப் போகிறது. அந்தச் சட்டத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அந்த சட்டத்தைக்கொண்டே விவசாயிகளை பெரிய மிராசுதாரர்கள் பழி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை

13th March 1954] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

“எந்த வகையில் திருத்தினால் விவசாயிகளுக்கு பூர்ண பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும்”, என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியை நியமிக்கவும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதே சட்டத்தை திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிற்கும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று பலர் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தக் குறைந்தபட்ச உரிமையை விவசாயிகளுக்கு அளக்கும் சட்டத்தை ராஜ்யம் முழுவதிலுமே அமுல் நடத்த சர்க்கார் ஏன் மறுத்து வருகிறது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. சட்டசபை சென்ற மாதம் கூடியபோது, தென்கன்னட ஜில்லாவிற்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றை சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். அதில் பேசிய காங்கிரஸ் தரப்பு அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் அவர்கள் ‘ராஜ்யம் முழுவதிற்கும் உடனடியாக எந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வரவிட்டாலும்கூட தஞ்சாவூர் சட்டத்தை மற்ற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க ஒரு நோட்டிபிகேஷன் கொடுத்தாலும் போதும். தனிப்பட்ட உத்தரவை அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் அனுப்பி வைத்தாலும் போதும்’ என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறைந்த பட்ச கோரிக்கைக்குக் கூட சர்க்கார் செவி சாய்க்கவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் வரும், வரும் என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பதின் காரணமாக மிராச்தார்கள் விவசாயிகளை இப்பொழுதே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள். சர்க்காரின் போக்கு மிராச்தார்களின் தீமைகளுக்கு எல்லாம் அதிகமாக ஆக்கம் அளிக்கின்றதே தவிர வேறு ஒன்றும்மில்லை. இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் அதனால் என்ன விளையும் என்பதைச் சர்க்கார் நன்கு யோசிக்கவேண்டும். சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினரே சட்ட சபையின் முன்பாக நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்பதற்காக சத்தியாகரணம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அதோடு புறம்போக்கு, தரிசு நிலங்களைப்பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் மன்னார்குடி தாலுக்காவிலுள்ள பரவாக்கோட்டை என்னும் கிராமத்திலுள்ள ஒரு ஹரிஜன விவசாயி அங்கேயிருந்த தரிசு நிலத்தைப் பயிரிட அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டதற்காக அவனைக் கட்டிப் போட்டு, குடு போட்டிருக்கிறார்கள், அங்குள்ள மிராச்தார்கள் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் கிராமத்திலுள்ள தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி நிலங்களைக் கொடுப்பதில்லை. கேட்டால் அங்குள்ள காட்டு ராஜாக்களைப் போன்ற நிலச்சுவான் தார்களால் ஹிம்மையுடையதென்பதென்கிறார்கள். ஜாலீஸ்காரர்களும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளும் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய வருவதில்லை. அவர்களிடம் போய்க் கேட்டாலும் நாங்கள் உங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கிவிட்டோம். இனி அதில் விவசாயம் செய்யவேண்டியது உன் சாமர்த்தியம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அரசாங்க உத்தரவில் திட்டவடமாக நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் அவ்வாறு கொடுப்பது கிடையாது. பொன்னேரி தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகளின் சங்கத்தின் சார்பில் ஸ்ரீ செங்கம் பிள்ளை, M.L.A., அவர்களும், விவசாய சங்கத்திலுள்ள தூதுகோஷ்டியும் அங்குள்ள புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு மகஜர் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதன்பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. முதலில் கிராமங்களில் எங்கே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்னென கண்டுபிடிப்பது ரொம்பவும் கஷ்டம். கர்ணத்திட்டோ, கிராமம் செய்வரிடமோ சென்று அவருடைய தல்தாவேஜிகளைப் பார்த்து எதையும் சரியாக உணரமுடியாது. ஆகவே உண்மையிலேயே நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு நிலமளிப்பதில் சர்க்கார் அக்கரை செலுத்தாமானால் கிராமங்களில் எங்கெங்கே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை முதலில் விளம்பரம் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்தில் இன்ன சர்வே நம்பருள்ள நிலம் தரிசாக உள்ளது. அதை இவர் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலம் வேண்டும் என்று நிலமில்லாத ஏழைகள் இந்த நிலத்திற்கு மனுப் போடவேண்டும் என்பதாக எல்லாம் நன்றாக விளம்பரம் செய்தால்தான் நல்லது. அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் கிராமங்கள் தோறும் விளம்பரம் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. Venkatesha Sholagar]

[13th March 1954]

“மேலும் தஞ்சாவூர் சட்டத்திலுள்ள பல குறைபாடுகளால் இன்றைய தினம் முன்னுறு நானூறுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் இருக்கிறார்கள். பலர் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். விக்ரமபாண்டியத்தில் முப்பத்திரண்டு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம், குன்னியூர் சாம்பசிவய்யருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மகசூல் அறுவடைக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் தயாராக இருந்தும் கூட அறுவடை செய்யப்படாமலிருக்கின்றது. காலத்தில் மாதங்களுக்கு முன் கூட்டியே ஆரம்பித்தது அதிகாரிகளுக்கு உடனே அவற்றைத் தெரியப்படுத்தியிருந்தும் கூட அங்கு உடனே சமரசம் செய்யப்படாமையினால் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் அறுவடை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது தான் அறுவடை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்குள் இரண்டு மூன்று வேலிகள் தான் அறுவடையாகியிருக்கும் என்ற நிலைக்கிறேன். பாக்கி நிலங்கள் அறுவடை ஆவதற்குள், இப்பொழுது மழை வேறு ஆரம்பமாகின்றது. இதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் வருமென்றே சொல்வதற்கில்லை. இதுமாதிரியான குறைகள் எதுவும் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் இந்த மாகாணத்திற்கு வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. ஜப்பானிய நாட்டு சாகுபடி முறையை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஜப்பானுக்குச் சென்று திரும்பியுள்ள ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்களே, ‘ஜப்பானில் உழுவலனுக்கே நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. ஒருவர் நான்கு, ஐந்து ஏக்கர், எட்டு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அங்கு சட்டம் உள்ளது’ என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பொதுவாக நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமையை முன்னேற்றவேண்டுமென்றாலும், அவர்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டுமென்றாலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றாலும், அதிக நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்றாலும் நிரந்தரமான பாதுகாப்புகளை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

“விவசாய மக்கள் வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள்,’ என்று குறிப்பிட்டார்கள் கனம் நிதி அமைச்சர். அவர்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த முக்கியமாக வேண்டியது நிலச் சீர்திருத்தம். இது உடனடியாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயம். இதைச் செய்யாமல் வேறு எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதனால் மக்களுக்கு உண்மையான நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை. உழுவலனுக்கே நிலம் என்று என்றைக்கு வருகின்றதோ அன்றைக்குத்தான் இந்த நாடு முன்னேற முடியும். அன்றுதான் இந்த நாடு உணவைப் பொறுத்தவரையில் தன் உசய தேவையை பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். ஆகவே உடனடியாக விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு விவசாய சீர்திருத்தம் ஏதாவது கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-24 * SRI M. MARIMU' HU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து சில விஷயங்கள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவானது மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு தாய் எப்படி தன் குழந்தைகளுக்குப் பால் ஊட்டுவாளோ, அப்படி இருந்து கொண்டிருந்த ஜில்லா. இந்த வருஷம் ஏதோ மழை பெய்திருக்கிறது என்ற பெயரேயொழிய, அதனால் முழு நன்மையையும் அடையமுடியாத முறையில் பயிர்களுக்குக் பூச்சி ஏற்பட்டு, விளைச்சல் குறையக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். மாவுக்கு பத்து கலம் காணக் கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவில் இவ்வருஷம் நான்கு கலம் தான் கண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, ரொம்ப வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நெல்லின் விலை மூட்டையொன்று ரூ. 12 அல்லது ரூ. 13 என்று இருக்கிறது. எந்த வகையில் அவர்கள் நல்லது கெட்டதைச் செய்து கொள்ள முடியும்? அல்லது சர்க்காருக்குச்

13th March 1954] [Sri M. Marimuthu]

செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தியைக் கட்ட முடியும்? அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது நான் சொல்லாமலே சர்க்காருக்குத் தெரிய வரும்.

“விவசாயிகள் எருத்தழை கொண்டு போவதற்கும், தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் நீண்ட நாட்களாக பல கஷ்டங்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள். எப்படியெனில், பல இடங்களில் எருத்தழை முக்கியமாகக் கொண்டுபோவது அவசியமாக இருக்கிறது. ஸி.எம்.பி. வாய்க்கால் மூலமாகக் எருத்தழை கொண்டு போவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த அளவு அங்கு கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், அதாவது, ஸி.எம்.பி. வாய்க்கால் அதிகாரிகள், உடனுக்குடன் வாய்க்காலப் போய்ப் பார்ப்பது அரிது. சாதாரணமாக ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு தலைச்சமை போட்டுக்கொண்டு, தங்களுடைய வயலில் எருத்தழை போடுகிறார்கள். அந்த மாதிரியான கஷ்டங்களெல்லாம் இல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு எருத்தழைகளைக் கொண்டுபோவதற்கு வசதியான ரோடுகள் போடப்படவேண்டும்.

“ஒரு நிலத்திலிருந்து அடுத்த நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிற காலத்தில், இரண்டு நிலச் சொந்தக்காரரும் ராசியாக இருந்தால், தண்ணீர் விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குள் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிற காலத்தில், தண்ணீரை விடமாட்டார்கள். ஆகையால், உடனடியாக அவரவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கரோ, அரை ஏக்கரோ நிலமிருந்தாலுங்கூட, ஏழை விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று வித்தியாசம் பாராட்டாது எல்லோருக்கும் அந்த நிலங்களை அப்போதைக்கப்போது அதிகாரிகள் நேரிலேயே போய் பரிசீலனை பண்ணி, அவர்களுக்கு வசதியான வழிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்குமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் தஞ்சை நிலம் மாத்திரமல்லாமல், புஞ்சை நிலங்களும் அதிகப்படியாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக மரக் கலப்பைகளையும், இரும்புக் கலப்பைகளையும் கொண்டு மட்டும் விவசாயிகள் நிலத்தில் உழுவதினால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாமலிருக்கிறது. தஞ்சையில் மட்டும் மிஷின் கலப்பை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள இதர தாலுகாக்களிலோ குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி தாலுகாக்களிலோ கிடையவே கிடையாது. ஆகையினால், பட்டுக்கோட்டையில் விவசாயக் காரியாலயம் இருப்பதினால் அங்கு ஒரு மிஷின் கலப்பை வைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்திருந்துங்கூட, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள ஜமீன், இனம், சத்திரவாரி, கோவில் மான்யம் போன்ற ஸ்தலங்கள் அதிகமாக இருப்பதினால், அங்குள்ள விவசாயிகள் இன்று வரை நல்ல நிலைமையில் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. வழக்கம் போல் இருந்து வருகிறார்களேயொழிய, சர்க்கார் சட்டப்படி அவர்களுக்கு ஏதாவது வழி செய்ததாகச் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை. ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்குக்கூட எந்த விதமான பாத்தியதையும் இல்லவேண்டிதை சர்க்காருக்கு அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துக்கூறி அதைச் சர்க்கார் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குச் சொந்தமாக நிலம் இல்லாவிட்டாலுங்கூட, குடியிருப்பதற்காவது ஒரு மனை இருக்கிறது என்று பார்த்தால், கிடையவே கிடையாது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கு பார்த்தாலும் ஜமீன், இனம், சத்திரவாரி, ஷோத்திரியம், கோவில் மான்யம் இந்த விதமான இடங்களிலெல்லாம் இந்த நிமிஷம் வரையிலும் அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு ஒரு மா நிலம் கூட இருக்கவில்லை. போதுமான நடைபாதை கிடையாது. சடுகாடு கிடையாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்த மாதிரி கஷ்ட நிலையில் ஏழை விவசாயிகளும், பாமர மக்களும், பாட்டாளி மக்களும், இன்று வரை உழைத்து வரும் ஹரிஜனங்களும் பட்டுவரும் கஷ்டத்தை நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் மந்திரி அவர்களும், ரெவினியூ மந்திரி அவர்களும் கவனித்து, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வசதிகளைச் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Marimuthu]

[13th March 1954]

“பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள ‘மகாசமுத்திரம்’ என்ற கிராமத்தின் சார்பாக கோர்ட்டில் கேசு நடப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த கிராமத்திலே விவசாயிகளெல்லோரும் இதற்கு முன்னாலே ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாக வரி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது அளவு கடந்த முறையில் வரிப் பளுவைச் சமத்தி ஹிம்சை செய்துகொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதை உடனடியாக சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து ஏற்கனவே இரண்டடித் தண்ணீர், மூன்றடித் தண்ணீர் விரும்படியான சிறிய வாய்க்கால்கள் ஏற்பட்டு . . .”

MR. SPEAKER :—“நீர்ப்பாசன மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும் போது, இதைப் பற்றி பேசிக்கொள்ளலாம்.”

*** SRI M. MARIMUTHU :—**“அந்தந்த கிராமங்களுக்குத் தக்கவாறு விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-33
a.m.

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—**“Mr. Speaker, Sir, so many points were raised during this discussion that I am afraid whether I will be able to deal with them adequately during the short time of 15 minutes that has been allotted to me. (Interruption: Only 15 minutes?) Yes. Instead of dealing with the matter from each Member's point of view, I shall try to deal with them subjectwar. In doing so, I will divide it into two heads—major and minor, the major head dealing with the question of land reform and the minor head dealing with the questions of remission of land revenue, assignment of land, abolition of inams, village officers, administration of estates taken over, and so on.

“The question of land reforms loomed very large not only during the discussion on this Demand but also on the other day; namely, the 5th of March when we had a memorable night sitting that day and when, during that mid-summer mid-night oratory, this subject was spot-lighted by the hon. Leader of the Opposition. Being midnight I was almost half drowsy and I had to make special efforts to make myself sure that I was sitting in a calm atmosphere of a Legislative House and not listening to the electioneering campaign that took place in the Trivandrum-Cochin State recently.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“Is this all relevant, Sir?”

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—**“Yes, this question of land reform was also mentioned during that debate. Sir, I cannot blame the hon. Leader of the Opposition because he came just then from the electioneering campaign to the Legislative Assembly and it took some time for the switch over and so a little of that fervour and vigour were shown here.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“But the Hon. Minister is unable to change over!”

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—**“The hon. Leader of the Opposition accused the Hon. the Chief

13th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

Minister during his speech that day that he had given the go-by to the question of land reform. I think that, during the discussion on the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, the Hon. the Chief Minister mentioned that the question of land reform would be gone into. The Hon. the Chief Minister has not given up the question of land reform. If I remember aright, what the Hon. the Chief Minister said was that the question of land reform was a very complicated one, that it could not be hurried through and that it must, therefore, be calmly and carefully examined. That was all he stated then. He had never said that the question would not be taken up at all. 'Considering calmly and dispassionately' does not mean 'giving up the question of land reform'. This matter was taken up by the Government and, as hon. Members are aware, Committees were appointed to go into the matter. Their reports have been examined by the Secretariat and we are now examining it. So the land reform will come, no doubt. Probably it may come sooner than some of the hon. Members think. It just takes time. In this connection, I may point out, Sir, that all reforms—land reforms or any other reforms—in all the countries of the world take place during a calm and tranquil period. If hon. Members search the pages of history, they will not see reforms taking place during raids when there had been a war or during disturbances. Hon. Members may say that there is no war going on now. I grant there is no war now, but still all the conditions prevalent during a war are in existence now and I will now explain them. Even though there is no war we began this regime at least under unsettled conditions. Hon. Members are aware how the present Ministry started functioning. Conditions then were very unsettled and the United Democratic Front was not as miserable as it is now. (Laughter and interruption.) First of all, the Government has to settle itself. It is only when you settle yourself in the saddle you can either trot or even gallop and that will take some time. Then the next important question that faced the Government was the question of food that was agitating the country. We had then been spending crores of rupees in getting food from foreign countries. It stands to the eternal credit of our Hon. Chief Minister that he was able to decontrol foodgrains. I assert here, Sir, that any other person of a lesser stature than he could not have done it. I know the opposition to decontrol. I know the opposition to it from the official hierarchy, from the Centre and from some sections of the public. He was the only person that could have done it and he had done it thereby relieving the hardships and harassment of the villages. Now, Sir, that policy is being followed by almost all other States in the Union.

" We were in the midst of an unprecedented famine which this State had not witnessed for the last fifty or sixty years. Not only was the famine severe but it was widespread in every part of the State. So, Government had to bestow their full attention on it and as much as Rs. 11 crores have been spent in advancing loans to ryots, in starting gruel centres and in order to meet every other demand connected with famine. The famine was followed

11-40
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [13th March 1954]

closely by unprecedented floods in the river Godavari. The cyclone in Tanjore closely followed. Then the 'Andhra Partition' came. Therefore, hon. Members might see for themselves that we have been having one trouble after another. But for the heavy work at the time of partition, probably this piece of legislation would have been on the Statute Book by this time. Now only we are somewhat settled in the saddle. We are considering the whole question of land reform in the State. It will take some time before any legislation is brought forward. We will bring in a legislation as early as possible. Hon. Members need not think that we would simply keep quiet or that we have been keeping quiet. We are as anxious as other hon. Members to bring forward the legislation. But the matter is not so simple. It bristles with many difficulties. The nature of the tenure, the payment of varams and lease amount vary from district to district and from taluk to taluk. If we want to bring in land reforms, it will naturally take time when the question is a complicated one. But we have not kept quiet. We have brought other minor pieces of legislation. We have passed the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, the Malabar Tenancy (Amendment) Act and the South Kanara Tenants Protection Act. We have passed these Acts to cope with the difficulties experienced by tenants in those places, we are looking into the question of bringing in a comprehensive legislation in regard to land reforms in this State. So, hon. Members need not accuse the Government that they (Government) are not interested in the matter. One hon. Member went to the extent of saying that Government would do nothing until there is 'bloody revolution' in the State. Well, Sir, certain sections of the House seem to be more desirous of revolution which is called 'purge' in one country and 'putch' in another country. We are not familiar with such things. Fortunately for us, our culture and tradition from the Himalayas to Cape Comorin has been such that there is no scope for this sort of revolutionary things happening here or in this country. Perhaps that may cause disappointment to some but we cannot help it.

"Sir, with regard to the criticisms, about our taking over of zamins, namely, that things have not been done properly and that satisfactory progress has not been made so far, let me give the exact figures and leave it to hon. Members to judge whether we have progressed or not—

	Zamin estates.	Under-tenure estates.	Inam estates.
Estates notified up to 30th September 1953.	1,009	1,058	2,608
		Total	4,675

After 1st October 1953, 23 inams were notified. Survey has been completed in 1,335 villages in Ramanathapuram district, 1,030 villages in Tanjore district and 82 villages in Chingleput district. In

13th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

all, survey has been completed in 3,447 villages. Settlement field work by subordinate staff has been completed in 853 villages in Ramanathapuram, 31 villages in Tanjore and 80 villages in Chingleput. Five survey parties and two ranges are working very vigorously. We have increased their strength recently and we hope that they will be able to complete their work as early as possible. The hon. Member from Jayankondan has complained that no steps have been taken to survey the Udayarpalayam estate. I may inform the hon. Member that the survey party that is working in Namakkal after their work there is over would be switched on to Udayarpalayam and then survey work in that area will be taken up. Government are doing all that is possible to speed up the work.

“ Let me now give figures of expenditure incurred so far. The expenditure incurred so far on administration of these estates is Rs. 9.5 lakhs in 1949-50, Rs. 39.96 lakhs in 1950-51 and Rs. 85.72 lakhs in 1951-52. I do not have the figures for 1952-53 and 1953-54 but I presume it ought to have been more than the figures for 1951-52.

“ It was pointed out by some hon. Members that the salaries of our village officers should be increased. The village officers' pay in the ryotwari villages is as follows :—

Village Headman—Rs. 17.

Village Karnam—Rs. 18.

Village Servant—Rs. 11.

In the proprietary villages, the figures are Rs. 11, Rs. 12 and Rs. 9 respectively. The dearness allowance for these officers is Rs. 3, 5 and 7 respectively. Recently, Government have granted some amenities by way of jamabandi and travelling allowances. For the journeys of village officers from their villages to taluk headquarters, they will be paid at the rate of Rs. 12, Rs. 15, Rs. 18 and Rs. 20 according to the distance to be covered by the parties from their respective village to the taluk headquarters. There is, besides, the jamabandi allowance of Re. 1 per day for village headman, Re. 1 per day for karnam subject to a maximum of Rs. 5 and an allowance of Rs. 2 for village servant. Even if we are to increase the pay of these officers by Re. 1, the total figure comes to Rs. 12 lakhs for the composite State. It may come to Rs. 7 or Rs. 8 lakhs for the Madras State. Raising of pay by Re. 1 is as good as not raising the pay at all. It cannot be called an appreciable ‘increase’ in pay. Suppose we raise their pay by Rs. 10, then it means something. But the total expenditure involved is Rs. 80 lakhs. Then the question of ‘finance’ butts in. We do not have the necessary finance. That is why we are going slow in the matter. The question of granting some more allowance to these officers and other allied questions will be duly considered.

“ It was said by the hon. Member Sri Ramalingam that the 1936 inam estates do not come under the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. The question whether we could not straightaway claim proprietary rights over these estates without

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [13th March 1954]

paying the owners due compensation had been raised. Some hon. Members, especially the hon. Member coming from Mannargudi, was very critical about our paying compensation for the estates which we had taken over. I wish, Sir, he goes to Parliament and gets Article 31, sub-clause (2) of the Government of India, amended as it is the provision which lays down that there should be no expropriation without proper compensation. We are all governed by the Constitution. We all work under the Constitution, including all my friends opposite, who have all taken the oath here under the Constitution. So long as the Constitution exists, we have got to respect it. It is not possible for us to work against the spirit of the Constitution. We cannot claim proprietary right without paying due compensation. If all the 1936 inam estates are taken over, we will have to pay about Rs. 20 crores by way of compensation. We cannot provide for all the money since we do not have sufficient resources. So, we are providing for some compensation every year consistent with the number of estates taken over by us. Objection is taken by hon. Members for our having provided compensation, for the estates taken over by Government. This year also we have provided Rs. 35 lakhs under that head. The Constitution provides for it. It is not because we are anxious to pay them.

1-50
a.m.

" Now, let me come to the subject of remission. The Government are aware that this year, in spite of good seasonal rains, there was loss from pest attacks. No doubt, the taluks of Chingleput, Madurantakam and Kancheepuram in Chingleput district were the worst hit and the havoc was greater than in other taluks. There have also been pest attacks in other parts of other districts. Of course, my hon. Friend from Chingleput put all his ideas in hyperbole. One need not be surprised at that because he is an adopted son of that Constituency. Just as adopted sons are much more enthusiastic and are much more solicitous about their new family, this gentleman representing Chingleput, in order to put forth his case vigorously, made some exaggerations. He says that there are hundreds of cases where, on account of encroachments, crops were destroyed. Sir, there are specific orders that crops should not be destroyed at all and I do not know how the hon. Member is bold enough to say that there are hundreds of cases. I wish he cites at least one or two cases and I will certainly look into them."

SRI K. VINAYAKAM :—" In response to the invitation of the Hon. the Minister for Land Revenue, I would like to submit some specific cases to him. Is it not a fact that crops were destroyed in Kolavoi lake, which is just near Chingleput town, because the residents of that locality made encroachments and raised the crops? The Revenue officials, assisted by their staff, sent in an array of police constables to remove the crops and a lot of havoc was caused, adding to the food deficit that obtains in our State. Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to enquire into this matter? "

13th March 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ Instead of making an oral statement, I wish the hon. Member gives me a written representation so that I may go into the matter. Another hon. Member said that in the matter of collection, coercive steps were taken and that even a child was distrained. I wonder again whether this could have been done. I can never reconcile myself to the complaint that any Revenue official would have distrained a child. (Interruption by Sri C. Kandasami.) I am prepared to look into even that and I will find out what took place. Sir, with regard to remission, the Government passed orders only a couple of days ago that the provisions of Board's Standing Order No. 35 should be extended to areas where the crops had been affected by pests, that remission of assessment should be granted where the outturn is less than 2 annas and that for this purpose the provisions of the Board's Standing Order No. 35 should be interpreted liberally.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The limit of 2 annas is very small.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, there is a rider that the provision should be interpreted liberally. I want the hon. Member to note the word ‘ liberally ’.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Revenue officials do not have liberal minds ! ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ The Government have also directed that the collection should be limited to the assessment for the current year plus the arrear for one year. There were complaints that the arrears for many years, two or three years, were being collected. The Government have now ordered that the current demand and one previous year's arrear alone should be collected. The Government have also ordered that coercive steps should not be taken for the collection of loan instalments in the areas mentioned below :—

Tirunelveli district—

Sankarankoil excluding Vasudevanallur firka.

Koilpatti—entire taluk.

Tirunelveli taluk.—Madhavankurichi and Gangaikondan firka.

Nanguneri taluk :—Radhapuram taluk only.

Ramanathapuram district.—Srivilliputtur taluk.

South Arcot district.—Gingee and Tindivanam taluks.

Tanjore district—

Tanjore taluk.—Senkipatti, Vallam, Ulur, Moothiambalpuram firkas.

Tiruturaipundi taluk.—Nachikulam and Thalainayar firkas.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [13th March 1954]

In the case of other districts, orders will be passed in a few days. The Government have taken every care to see that no hardship is felt by the ryots. What is possible is being done. The hon. Members need not think that the Government are not taking any steps in this direction. Sir, can I go on for a few minutes more? "

MR. SPEAKER :—“ The reply of the Hon. Minister is very important and so he can take some more time.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ I am thankful to the Hon. the Speaker for allowing me some more time. I now come to agricultural income-tax. Some hon. Members asked why the Government should not introduce agricultural income-tax. There is a lot of difficulty in the way. The bulk of our ryots are uneducated and they do not know how to maintain accounts. That is why the Government propose to levy a surcharge on land revenue. We are now introducing the agricultural income-tax in the plantation sector and if it is found feasible, we shall try to extend it.

“ Now I shall refer to some of the complaints mentioned by the hon. Member from Pudukkottai who is not here now. Though we are now having a democratic form of Government with adult franchise, that hon. Gentleman is still dreaming of his old Durbar days with the glory, glitter and livery and all that he had and he wants all of us to think in terms of his Ministership there. (Laughter.) Times have changed now. We are having adult franchise now. Those were feudal days. Now we have to live in a different way. He complained that officers and peons of the former Pudukkottai State Revenue Department have not been absorbed in the Revenue Department of the Madras State. I may tell hon. Members that of the three Deputy Collectors who have been absorbed in our service, one is an Andhra who has been allotted to the Andhra State. Out of 132 peons, 82 peons have already been absorbed in the Tiruchirappalli district administration. Thirty-six more peons will be absorbed in our service shortly. We are trying to provide all of them and there is no question of any step-motherly treatment being meted out to them.

“ As regards assignment of lands to the landless poor, Harijans and others, I have already stated in detail how we are speeding up the matter. The rules have been brought up to date and top priority is given to the landless poor. A certain extent of land is reserved in every village for the Harijans exclusively. We have increased the staff and we are doing all that is possible to hasten up that process. Of course, it will take some more time. It may be that we are not going as fast as the hon. Member wishes. It is only for the last $1\frac{1}{2}$ or 2 years that we have evolved a new policy in the matter. We are doing our best and I hope that in course of time there will be no complaint in this matter.

13th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

" Certain hon. Members mentioned that tanks in many places were silted up to an extent of 6 feet or even 10 feet. I know that there are some such tanks. This question is engaging the attention of the Government. In the case of the Cauveripakkam tank, which is the biggest tank in my district, the engineers have estimated that it would cost about Rs. 2 crores to remove the silt from the tank. It is a very big tank. Even if we spend the money and remove the silt, where are we to put it? That is the difficulty. The Government are considering what could be done to remove the silt from very badly silted tanks. Something will be done to alleviate possible hardship in this regard.

" The hon. Member representing the Jayankondan General Constituency cited the instance of a land being assigned to an individual in preference to a school whose manager had applied for that land. He has got land, very near the school which could be used as a playground for the school. But the land he wanted was far away from the school. We gave the land to another man because he had been enjoying it for the last thirty years. He has got a well there and he could put the land to the best use from the grow-more-food point of view. That is why we gave the land to him instead of to the school."

12
noon.

SRI K. R. VISWANATHAN :—" On a point of order, Sir. Under the Grow More Food Scheme, poramboke lands could not be assigned. Only the lands could be given for enjoyment, and the holders thereof do not have even the sivoyijama right. That is the existing rule. But the Hon. Minister says that the poramboke land was assigned under the Grow More Food Campaign."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I may request the hon. Member to re-read the rules."

" For the grant of loans to ryots we allotted Rs. 3,75,83,000 in 1952-53, Rs. 1,13,00,000 odd for the half-year in the 1953-54 and Rs. 1,73,00,000 odd in 1954-55. We are providing large amounts and no one can say that these are small amounts. We are providing as much as possible for the grant of loans.

" There may be some other small points to which I have not replied. I do not know whether the Speaker will come down upon me. All I can say is that I will look into them and do whatever is feasible. But what is not feasible cannot be done.

" Generally the Mover used to press his cut motion. I request the Mover of the cut motion on this Demand to adopt a different technique and not to press the cut motion, as it will make a better impression."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the allotment of Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

[13th March 1954]

MR. SPEAKER:—"I will now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department.' "

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department.'

"I must tell the House that we are not following the scheduled time. Let us sit till 1-30 p.m. and reassemble after lunch at 2-30 p.m. so that we may discuss as many Demands as possible. I shall call upon the Minister to reply when we reassemble after the lunch interval. I hope the House has no objection to this."

* SRI A. RATNAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.'

12 05 I have given notice of the cut motion to discuss the desirability of
p m. appointing a committee to enquire into the progress of the Prohibition Department and amending the Prohibition Act suitably, to explain the harassment of Harijans through the Excise Police staff and the encouragement of illicit distillation by the Excise Police, and to point out the under-representation of Harijans in the Excise department.

"இந்த திருத்தப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

"மதுவை" இன்று அல்ல, நேற்றல்ல, நாம் வேண்டாமென்று சொல்வது. 2,000 ஆயிரம் ஆண்டு முன்பே எசுநாதராலும் வெறுக்கப்பட்டு, குடிப்பழக்கம் கூடாது என்று பல பெரியோர்களாலும் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த குடிப்பழக்கத்தினால் பலலாயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்வு பாழாக்கப்படுகிறது. மது விலக்கு இருக்கவேண்டும், சமுதாயத்தில் மதுவை அருந்தக் கூடாது என்று சொல்லி நான் மட்டும் குடிக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் மதுவிலக்கை எதிர்க்கிறேன் என்று யாரும் நினைத்து விடக்கூடாது. நாற்பத்தோரு லட்சத்து ஒன்பது ஆயிர ரூபாய் இப்பொழுது மதுவிலக்குக்காக அரசாங்கம் செலவிடுகிறது. ஆனால் மதுவிலக்கு கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் மதுவகையில் அரசாங்கத்திற்கு வரி மூலமாக வந்துகொண்டிருந்தது. நாட்டில் அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருந்த எழை குடும்பங்கள் சபிட்சமாக வாழ்வதற்காக இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று தேசாபிமானிகள், நாட்டின் தலைவர்கள் பாடுபட்டு வந்தார்கள். ஆனால் அப்படி பிரசாரம்

13th March 1954] [Sri A. Ratnam]

செய்து கஷ்டப்பட்டு இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு இப்பொழுது நடைமுறையில் நடப்பதென்ன? கனம் முதல் மந்திரி அவர்களை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும், மற்றவர்களும் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும், இதைக் கண்டித்தும், எதிர்த்தும் இருக்கிறார்கள். இருந்துங்கூட அவர் இதை ரத்து செய்வதற்கு இணங்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இருந்தபோதிலும் ஓரளவிற்காவது மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக நன்றி செலுத்த வேண்டும். மகாத்மா காந்தி கோரியபடி மதுவிலக்கு சட்டம் எந்த அளவிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று கோரினாரோ அந்த அளவிலே இந்த சட்டம் சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கிறதா? இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் பொது மக்கள் அதனால் நலன் அடைய முடியாது. 'மதுவிலக்கு இலாகாவின்' முன்னேற்றம் பற்றி ஒரு கமிட்டி நியமித்து மதுவிலக்குச்சட்டத்தை தக்கப்படி மாற்றி யமைத்தால் யாவரும் நன்மையடைவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"1952-ம் ஆண்டிலே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியவர்களின் புள்ளி விவரம் தரப்பட்டது. 7,000 பேருக்கு மேல் சட்டத்தை மீறினார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை மீறியதற்காக அவர்கள் சட்டப்படி சிறையிலே தள்ளப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்றும் கூறப்பட்டது. தவிர சுமார் 1,000 மாதர்கள் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சி விற்பனை செய்ததற்காகவும், குடித்தார்கள் என்பதற்காகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அறிவித்துள்ளார்கள்."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"I think the figure given by the hon. Member, namely, 7,000 is wrong; it is about 5,000."

* **SRI A. RATNAM:—**"கனம் அமைச்சரவர்கள் மதுவிலக்கு சட்டத்தில் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் 5,000 பேர்கள் என்று அறிவித்தார்கள். அந்தவிதமாக அத்தொழிலில் ஈடுபட்ட அவர்களின் குடும்பத்தைச்சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள், ஆண்களும், பெண்களும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், என்று தெள்ளத்தெளிவாக தெரிகிறது. மதுவிலக்கு வருவதற்குமுன், 10 அணா, 12 அணுவாக விற்ப்பிரிட்டுகள் எல்லாம் இப்பொழுது ஒரு பாட்டில் ஒரு ரூபாய்க்குமே விற்கப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் நடந்துவருவதற்காகத்தான் இங்கே 41,09,000 ரூபாய் அரசாங்கத்தாரால் இவ்விலாகாவுக்கு செலவிடப்படுகிறது. இப்பொழுது இதை போலீஸ் இலாகாவில் ஒப்படைத்துள்ளார்கள். இதனால் மதுவிலக்கு சரியாக நடக்கவில்லை என்பது நன்றாகப் புலனாகிறது. இந்த இலகாவும் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதும் தெள்ளத்தெளிவாகிறது. இந்த இலாகா மக்களைப்பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கும் போலீஸ்காரர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இந்த வேலைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால் பொதுமக்களை எவ்விதம் பொறுப்புடன் பாதுகாக்கமுடியும்."

"தென்னாற்காட்டில் நெல்லிக்குப்பம் ஈஸ்ட் இண்டியா சுகர் பாக்டரியில் இருக்கும் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு நான் தலைவனாக இருக்கிறேன். இந்த இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வயல்களுக்கு எருவாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முலாசிஸ் (Molasses) போன்றவைகளை சாராயம் காய்ச்சுவதற்காக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் அங்கிருப்பவர்கள் இந்தவிதமான குடிப்பழக்கத்தை மேற்கொண்டு உலை பாழ்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் பிரஞ்சு பாலிஷ், ஸ்பிரிட் போன்றவைகள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு புட்டியின் விலை ரூபாய் 15-ஆக விற்கப்பட்டு சிறிய வியாபாரிகளெல்லாம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்துவருகிறார்கள். சென்னையில் ஒரு முதலியார் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த 5 பேருக்கு 5,000 காலன்களுக்கு மேலாக ஸ்பிரிட் விற்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரஞ்சு பாலிஷம்

[Sri A. Ratnam]

[13th March 1954]

அதேமாதிரியாக விற்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக இந்த ஸ்பிரிட்டை ஒரு புட்டி 1-12 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை சிலர் பெரும் பணக்காரர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் குடித்துவிட்டு வயிற்று வலியால் அவஸ்தைப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் உயிர்துறக்கின்றனர்.

“நான் கடலூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த பிரதிநிதி, தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் பக்கத்திலுள்ள பாண்டிச்சேரியிலிருந்து கடலூருக்கு கள்ளச்சாராயம் கடத்தப்படுகிறது என்பதை ஓரளவு தெரிந்திருக்கிறேன். பாண்டிச்சேரி சின்ன இடமாக இருந்தபோதிலும் ஏராளமாக வெளிநாட்டுச் சரக்குகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. பாண்டிச்சேரியிலிருந்து இவைகள் மற்ற இடங்களுக்கு போலீஸ்காரர்களின் உதவியால் கடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்கிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தில் சம்பளம் வாங்குவதோடல்லாமல் கிம்பளமும் வாங்கிவருகிறார்கள். இவ்வாறாக மதுவிலக்குச் சட்டம் இருப்பதனால் மக்கள் சுபிட்சமாக வாழமுடியாமல் அவர்களுடைய எண்ணங்களைவிடாமல் தீயவழியிலே அழைத்துச் செல்லப்படுகிறது. இன்னும் எஞ்சுபார்த்தாலும் ‘ஆர்.எம்.டி.சி.’, ‘அமெரிக்கன் காட்டன் பெட்டிங்’ போன்ற சூதாட்டங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இவைகளால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து பறிக்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல; இதில் பெண்களும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இன்னும் முகமதிய கோஷாக்களும் இதில் கலந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றி, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-17 “கார் நம்பர்கள் மீது ஒற்றையா இரட்டையா வைத்துக்கொண்டு
p.m. சூது ஆடுகிறார்கள். ரோடுகளில் மந்திரிகளின் கார்கள் போகும்பொழுதும், சீமான்களின் கார்கள் போகும்போதும் பின்னாலேயே அந்தக்காரர்களின் நம்பர்கள் மீது ஒற்றையா இரட்டையா வைத்து சூதாடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு சூதாட்டம் நகரத்தில் முன்னேறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. பருத்தி விவசாயிகளிடிலும் சூதாட்டம் நடக்கிறது. அதோடு இல்லாமல் ஆர். எம். டி. சி. போன்ற குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளிலும் சூதாட்டம் நடக்கிறது. இந்த சூதாட்டங்களை ரத்துசெய்ய சட்டசபையில் சட்டம்கொண்டு வரப்படாத காரணத்தினால், இவைகள் மும்முறமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. தற்போது மதுவிலக்கானது நமது நாட்டில் மக்களால் ஏற்று அமல் நடத்தப்படவில்லை. ஆகையால் மதுவிலக்கு தோற்றுப்போய் விட்டது என்றே கருதுகிறோம். அதே நேரத்தில் இன்று சீமான்களும் சீமாட்டிகளும் பரிமிட்களை வைத்துக்கொண்டு வீடுகளில் ஆண்களும் பெண்களும் குடிசிறுர்கள், குறிப்பாக குடிசையிலுள்ள ஏழைகள் அதிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்போக்கானவர்கள், வேலையில்லா திண்டாத்தினால் சாராயம் காய்ச்சும் வேலையில் வளர்ச்சி அடைந்து விட்டார்கள். தகப்பன் சாராயம் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்ததற்காக தண்டிக்கப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டால் மனைவி அந்தத் தொழிலை தொடர்ந்து நடத்துகிறாள். பிறகு மனைவியும் மூன்று மாதம் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டால் மகன் அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறான். மறுபடியும் மகன் தண்டிக்கப்பட்டால், அதற்குள் தொழிலை தொடர்ந்து நடத்த தகப்பன் சிறை தண்டனை முடிந்து வெளியில் வந்து விடுகிறான். எனவே சட்டம் அவர்களை சிறைப் படுத்தினாலும் சாராயம் காய்ச்சுதல் ஒரு குடிசைத் தொழிலாக, குடும்பத் தொழிலாக தொடர்ந்து நடத்தப்படுகிறது இன்று.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member has exceeded his time limit.”

* SRI A. RATNAM :—“ஆந்திராவில் மதுவிலக்கை பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டி ஒரு ரிபோர்ட்டையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதேபோல் நம் ராஜ்யத்திலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலிலிருப்பது நன்மை பயக்குகிறதா அல்லது தீமை பயக்குகிறதா என்று பரிசீலனை செய்து சிபார்சுகள் செய்ய ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா பொது மக்களும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய

13th March 1954] [Sri A. Ratnam]

வெட்டுப் பிரேரணையை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் தீர்மானத்தின்படி மதுவிலக்கின் முன்னேற்றம் பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு நல்ல கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதனுடைய சிபார்சுகளின் பேரில் நாம் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. V. RAMASAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கலால் மான்யத்தின்மீது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. ரத்னம் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டம் குடிப்பழக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்றுதான் நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குடிப்பழக்கத்தை சட்டத்தினால் மட்டும் ஒழித்துவிடமுடியாது என்பது நமது அனுபவத்திலிருந்தே தெரிகிறது. குடிப்பழக்கம் ஒழியவேண்டுமானால் முதலில் நம்நாட்டு நிலைமையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்படவேண்டும். அதாவது, மக்களுக்கு முதலில் பொருளாதார நிலையில் சுபிட்சம் (material prosperity) ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிச்சயமாகக் குடிப்பழக்கம் ஒழியும்.

“ கிராமாந்திரங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துவருவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் மக்கள் தீய பழக்கங்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம், நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. R. M. D. C., Lotus போன்ற (Crossword puzzles) சூதாட்டத்தில் மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். திருடவும் ஆரம்பிக்கிறார்கள் வேலையில்லாததினால் பல தீய பழக்கங்களை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி விற்பனை செய்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மந்திரிமார்கள், போலீஸ்காரர்கள், மதுவிலக்கு இலாகாவினார்கள் இவர்கள் எவ்வளவு திறம்பட மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முற்பட்டாலும், அது நிச்சயமாக முடியாது. இன்றைக்கு வீட்டிற்குள் புகுந்து போலீசார் மக்களை உதை உதையென்று உதைத்துக் கெட்டிப்பிடி செய்தாலும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதை நிறுத்த முடியவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிந்தவிஷயம். ஆகையால் நிலைமையை பரிசீலித்து மதுவிலக்கை திறம்பட, சிறந்த முறையில் அமுல் நடத்த சர்க்கார் ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமித்து அந்தக் கமிட்டியின சிபார்சை, ரிபோர்ட்டை இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மதுவிலக்கை அமுல் செய்வதில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. போலீஸ்காரர்களுக்கு இதைத் தீவிரமாக அமுல் நடத்தி வழக்குத் தொடர்வதற்கு ஒரு பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பணம் படைத்தவர்கள் கேஸ்களில் சம்பந்தப்பட்டால், போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு பயம் ஏற்படுகிறது. ஏன்? அவர்கள் மீது கேஸ் போட்பால் பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர் ஒருவர்பேரில் மதுவிலக்கு கேஸ் தொடரப்பட்டது. பிறகு சர்க்கார் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்ட காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நம் மதுவிலக்கு மந்திரி கனம் ஸ்ரீமதி ஜோதி அம்மாள் என்னுடைய தொகுதியான நாமக்கல்லுக்கு வந்திருந்தபொழுது இந்த மதுவிலக்குக் கேஸை வாபஸ் வாங்குவதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்கப்பட்டது.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ On a point of order உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மதுவிலக்கைப்பற்றி கனம் கனம் அங்கத்தினர் நான் ஏதோ மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறி நடந்து கொண்டதால் போலீஸ்காரர்கள் என்னை arrest செய்து விட்டார்கள். ”

DEPUTY SPEAKER :—“ கனம் அங்கத்தினர் யாரைப் பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை. ” That is no point of order. The Hon. Member may resume his seat.

64676

[13th March 1954]

SRI G. GOVINDAN :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டசபையிலே ஒரு அங்கத்தினர் மற்றொரு அங்கத்தினர் குடித்தார் என்று சொல்லு வது உசிதமா என்று நான் தங்களைக் கேட்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ ஒரு மெம்பரைப்பற்றியும் பெயர் குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை.”

*** SRI K. V. RAMASAMY :—**“ இந்த மாதிரி பணக்காரர்கள், பெரிய மனிதர்கள் பேரில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட் டால் போலீஸுக்கு எப்படி தைரியம் வரும்? ஆகவே, பணக்காரர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்காமல் போலீஸ்காரர்களை உற் சாகப் படுத்தவேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டேன்.

“ இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததினால் ஆயிரக் கணக்கான கள் இறக்கும் தொழிலாளிகள் வேலை இழந்துவிட்டார்கள்.”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“ Sir, I want just to clarify the statement that he has now been making. The thing is that I did not say that it was not the fault of anybody. But I said that there was no proper evidence. That was the reason for the withdrawal of the prosecution and not any other.”

*** SRI K. V. RAMASAMI :—**“ நான் நேராகக் கூட்டத்துக்குப் போகவில்லை. தினத்தந்தி பத்திரிகை வாயிலாகவும், கூட்டத்துக்குப் போயிருந்த மக்களின் வாயிலாகவும் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன்.”

12-28 **SRI T. P. ELUMALAI :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, **p.m.** இது ஒரு கனம் அங்கத்தினரைப் பொருத்த விஷயம். அந்த விஷயத் தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் சட்டசபை மெம்பரைப்பற்றி சொன்னார். அவர் அதை அறிந்தோ, அறியாமலோ சொன்னார். அது எல்லாம் சரியாக இருக்குமா என்பதை உங்களைக் கேட்கிறேன்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ As a point of information, I would like to know whether it is the policy of the Government to withdraw all cases whenever they lack evidence.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Not all cases. If there is no evidence the Government will certainly be prepared to withdraw such cases.”

*** SRI K. V. RAMASAMI :—**“ நண்பர் சொல்லும்போது நான் சரியாக விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு சொன்னேனோ அல்லது தெரி யாமல் சொன்னேனோ என்று சொல்லி இருக்கிறார். கேஸ் போட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். கேஸ் வாபஸ் வாங்கப்பட்டதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை அவர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ ஆயிரக் கணக்கான மதுரை தொழிலாளிகள் இப்பொழுது வேலை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டும், பரிதபித்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அந்த மதுரைத் தொழிலாளி களுக்கு உபகாரமாக இருக்கும் பொருட்டு இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக இருக்கும் தரிசு நிலங்களை பெரும்பான்மையான அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு யோசிக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக பதனீர். இந்த பதனீரை இறக்குவதற்கு சர்க்கார் தாராளமாக லைசென்ஸ் கொடுக்க முன் வர வேண்டும். இந்த பதனீர் ஏழைகளுக்கு உணவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கும், ஆண், பெண்

13th March 1954]

[Sri K. V. Ramaswami]

முதலிய எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் இது உணவாக இருக்கிறது ஆகையால் இதை இறக்குவதற்கு லைசன்ஸ் தாராளமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் காலையில் பதனீர் சாப்பிட்டு விட்டு வேலைக்குச் சென்றால் பகல் ஒரு மணி வரையில் வேலை செய்ய முடிகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பதனீர் ஏமைகளுக்கு உணவாக இருப்பதாலும், அதை இறக்குவதற்கும், இறக்கி அதை விற்பதற்கும், அந்த தொழிலாளர்களுக்கு லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. லைசன்ஸ் கொடுத்தால் அதை துர்விநியோகம் செய்வார்கள் என்று சொல்லி அதனால் பல இடங்களில் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படாமல் வருகிறது. அப்படி இல்லாமல் சரியான முறையில் அதை அமுல் நடத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் லைசன்ஸ் கொடுத்தால் ஏராளமான மக்களுக்கு உணவு கிடைப்பதற்கு சாதகமாக இருக்கும். அதனால் தாராளமாக அவர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ Sir, before supporting the demand moved by the Hon. the Minister for Prohibition, I want to speak a few words about what happened here during the Budget debate. I have been requesting my Party Secretary Sri Rajam Ramaswami to give me a chance to speak on the Budget. I do not know why I was denied the right to speak somehow or other.”

12-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member can speak only about the Excise Demand. He cannot discuss about other things.”

* SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ I am not off the track. I am confining myself to the Prohibition policy.”

“ Of course, you have asked me to speak a few words on Prohibition. I would like to say that Prohibition nowadays is also an unwanted policy of the Government. Somehow or other people hate this policy. I say it is a great boon for the Backward Classes and the Harijans as well. This is an Assembly consisting of so many Backward Class and Harijan Members who must appreciate this policy and co-operate with the Government for its successful working. I do not know why the Backward Classes and the Harijans want to defy this good policy, which works very well. Most of the Backward Classes and the Harijans have earned so much wealth on account of this policy and they are running their family in a peaceful manner without any trouble or quarrel whatsoever. So, I request that this policy may be enforced with greater co-operation from the public. Nowadays, there is a cry that Prohibition must go as early as possible. It is a very great sin especially on the part of Backward Classes and Harijans to work against this policy. Of course, human nature is such that everyone will have a tendency to break the law. For example, if a municipality constructs a urinal and asks the people to go and pass urine in that particular place, each and every person tries to defy it. It is human nature. Throughout the Budget debate, I was watching very carefully the views expressed by the Members of the Opposition. They have not said anything against the Prohibition policy. That means they want the policy, but it must work well. The other day, the Hon. the Chief Minister also

[Sri A. Ramasamy Tevar] [13th March 1954]

emphasised on the floor of this House that he wanted shrewd women to do some propaganda work in the villages to see that Prohibition was enforced very carefully and to the letter of the law. I request the Hon. the Chief Minister who initiated that policy to see that Prohibition works very well. If it is a failure, he is answerable to God.

“Coming next to the Excise Demand, I have seen in the speech given by the Hon. the Finance Minister that the Central Government are giving us only Rs. 26 lakhs out of the excise duty on tobacco. I think very recently the Central Government have imposed heavy duty on cigarettes and tobacco. So, it is better for the State Government to ask the Centre to give more, say, at least Rs. 50 lakhs, as our share. In the previous Assembly, two Members were nominated to the Indian Central Tobacco Committee which has its centre at Madras. Fortunately or unfortunately, I do not know why this time the Government did not send two people to that particular committee to plead for increased revenue from excise. I request the Government kindly to correspond with the Indian Central Tobacco Committee, Madras, and see that two Members are nominated to represent our grievances.

“I should like to say one word more. The Hon. the Finance Minister has presented a deficit Budget. But, now the Government want to nationalise a few industries like bus transport, electricity, etc. Instead of doing that, the Government could increase their revenues by establishing a cigarette factory in our State. The Government should remember that much income can be derived by running a cigarette factory. It will not be out of place for me to mention here that even our Hon. Minister for Law is a chainsmoker and every day he is spending a good lot of money. Smoking is resorted to in so many ways and in so many places. Smoking is a refined solace during office hours. Some people smoke after dinner and here also many Members are smoking voraciously. Nowadays, it has become a fashion to smoke. I therefore request the Government to consider this problem very seriously. The Hyderabad State has opened a cigarette factory and is deriving a huge income. In our State such factories are at present run by certain European firms and they are getting a dividend of more than 50 per cent, which is fabulous. I therefore request the Government to see that a cigarette factory is opened so that we may supply cigarettes at cheap rates to all, including the Hon. Minister for Law.”

12-40
P.m.

* SRI K. VINAYAKAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion moved by the hon. Member Sri Ratnam for several reasons which I shall state during the course of my speech now. I admit that Prohibition is a very good moral measure. But have the Government assessed public opinion as to whether this moral measure has got public support? Sir, any law could be worked properly only when there is public support for it. I know that it is a good adage that committing adultery is a questionable act. But can any human being come forward and

13th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

say conscientiously that he is not a victim of it? No. It can be easily preached that to conduct oneself properly will go a long way in building up a Welfare State. But when it is not possible, the Government much more than anybody else, should be more practical in trying to enforce their faddist theories. One such fad is Prohibition. I agree with the hon. Gentleman Sri Ramasami Tevar when he said that the enforcement of Prohibition had done immense good to the Harijans and Backward Classes. I may openly say that most of us were elected only because there was no liquor during the days of election campaign. But having had some experience, I have come to the conclusion that Prohibition is a failure. The object of the Government in enforcing Prohibition must be to see that the number of people who are addicted to drinking is reduced. But, the number of such people has not decreased. On the other hand, this evil has spread to every nook and corner of the villages. (The Hon. Sri V. C. Palaniswami Gounder : ' Question. ') A protagonist of the Prohibition policy like the Hon. Gentleman sitting in front of me will never admit it in spite of practical experience. I would invite the present Minister for Prohibition or the erstwhile Minister for Prohibition or, for the matter of that, anybody else to come with me and see what exactly the situation in the villages is. Sir, it is wrong to say that illicit distillation has become a cottage industry. It is not a cottage industry because it is not done inside the cottage. It is carried on in the field, in the forest and in hiding places. Therefore, one need not jump to the conclusion that it is a cottage industry. But it is an industry through which the people in the villages eke out their livelihood. Now, let us examine why people take to this sort of illicit distillation. It is because the economic condition of the villagers has gone down to the lowest ebb. People who want to eke out their livelihood by the method of least resistance have taken to illicit distillation. That is the real reason why Prohibition has failed. If the general economic position of our country had been as good as it should have been, people would not have taken to this kind of illicit distillation. This Prohibition policy has totally failed in countries like the United States of America, but the position there is not bad after the re-introduction of liquor. That is because the economic level of that country is much higher than that of our country. But in our country people are not in a position to eke out their livelihood. Especially, during the days of slump which followed the World War, people have been in very difficult economic circumstances. Therefore, they have easily taken to illicit distillation.

" Now, let us see how the Prohibition department works. Without fear of contradiction, I may say that there is a regular system by which *mamools* are paid to the Prohibition as well as Police officials who abet this act of sin, namely, illicit distillation. The Hon. Minister may not agree with me, but still I know that in the villages and in the places where illicit distillation is being carried on, it is the Government official—Prohibition or Police official—that is wrecking the entire Prohibition policy. These

[Sri K. Vinayakam] [13th March 1954]

officials are encouraging this illicit distillation indirectly by collecting *mamools*. Once in a way, say, after the 25th of every month, since they have got to fill up the diary, they catch hold of some innocent fellows, in most cases, habitual offenders and take them to courts. No doubt, such a habitual offender knows beforehand that it is his turn, and the Police people themselves tell such a person, 'Tomorrow, you will be the culprit. We are going to catch hold of you and you must admit your fault.' Then, he is taken to the court and is punished with imprisonment or a small fine, which does not rectify the defect. If a law is there, it must be strictly enforced so that an offender who commits a mistake may not be tempted to commit the same offence, once he has been punished. But, here what happens? Habitual offenders are put behind the bars, but as soon as they are released, they take to the same profession because it is very remunerative. Illicit distillation has brought in much wealth to those who have been engaged in it. The net result is that the Government have lost the revenue which they were getting through the Excise department. That amount now goes to those individuals, may I say rowdies, who abet illicit distillation and who are not inclined to enforce Prohibition effectively. Those people have become very rich on account of this. It is a pity that the duty of enforcing Prohibition is going to be transferred to the Police department. I am afraid it will bring more disaster and will do more harm than good to the people.

"Sir, I have first-hand knowledge of how inhuman in their treatment the Prohibition officials are when they go for raids in the villages. I know that innocent people have been harassed on the pretext that they are suspected to be carrying on illicit distillation. I really shudder to say what happened in a certain instance. Women were stripped naked in a village in my constituency and innocent men who were just sitting on the pial were dragged and made to carry the pots in which the fermented liquor was manufactured. Such innocent people are almost dragged to the Police station and to the Court for no fault of theirs. This kind of inhuman treatment on the part of the officials must be stopped.

"Tapping of sweet toddy is a ruse in the entire system of enforcing Prohibition. Jaggery manufacture through neera tapping for which licences are granted is a hoax played upon the credulous people of our country. Nobody manufactures jaggery out of sweet toddy in Madras. (Interruption.) I am not aware of what happens in Tirunelveli district. The ex-toddy tappers who have been given licences to tap sweet toddy are not aware of even the process of manufacturing jaggery. They keep some old jaggery, and whenever the departmental officials come they show it which they themselves have not manufactured. It is just purchased from shops. This is what is done by these people under the pretext of manufacturing jaggery for which the Co-operative department cries hoarse. These ex-toddy tappers who have been granted licences do not manufacture jaggery but sell the toddy cent per cent pure, unadulterated toddy. That is what is happening in the districts. Either Prohibition must be enforced ruthlessly or we must wake up to the realities of the situation and scrap it. Therefore, I want that an impartial committee should be appointed to

13th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

go into the entire question of Prohibition and see whether it is practicable to enforce it effectively. My own view is that, however much we may like it as a moral measure, it is not possible to enforce it strictly in our country as things stand to-day. That is why I want the Government as well as the Hon. the Minister for Prohibition to be more considerate and to leave the entire question to be examined by a committee consisting of impartial men who do not hold any definite views about it and who can study the question and come to a sane conclusion. Now, people drink what is known as 'power soda', as it is called colloquially, which contains arrack and other stuff with the result that they develop intestinal trouble.

"A number of such cases are brought to the General Hospital nowadays. They would say, 'this man is suffering from appendicitis and that man is suffering from some intestinal trouble or other'. Such cases have increased in number. What is it due to? I must say that the increase in the number of such cases is due to the consumption of such dirty stuff which is unfit for human consumption. It is for these reasons that I still press that the Government should appoint a committee without committing themselves to any policy, without giving the committee any terms of reference and without asking the committee to do this or that. The Government should leave the matter entirely in the hands of this committee. I have no objection to some of the honest Congressmen finding their place in this committee. The committee should have an open mind in the matter so that they may come to some sane conclusion."

12-5
P.M.

* SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மதுவிலக்கி லுள்ள தீமைகளை எடுத்துரைக்கும் அங்கத்தினர்கள் உள்பட எல்லோரும் அதனுடைய நன்மையை நன்றாக அறிவார்கள். இருந்தபோதிலும்கூட கட்சியின் நோக்கத்திற்காக அவர்கள் ஒரு விதத்தில் பேசினாலும் நான் வேறு ஒரு விதத்தில் பேசவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். மது விலக்கின் நன்மையைப் பற்றி, நான் காரைக்குடி நகரசபை தலைவனாக இருந்த காலத்தில், அங்குள்ள ஹரிஜனத் தோட்டிகளையும் கேட்டேன். குடியை நிறுத்திய பிறகு உங்களுக்கு அதிலுள்ள நன்மைகள் என்ன என்று நான் கேட்டபோது அவர்கள் தாங்களடைந்த நன்மைகளை மிகவும் சிலாகித்து சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அந்த ஹரிஜன தோட்டிகள் இரவு நேரங்களில் குடித்துவிட்டு அவர்கள் மனைவிகளின் மயிற்றைப் பிடித்து இழுத்து, அடித்து, துவைத்து, வைது, திண்டாடி தெருவில் அலைந்து நின்ற காலத்தையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் அவர்கள், அதாவது இந்த முனிசிபல் தோட்டிகள், மிகவும் சுபிட்சமாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மத்திய மாகாணத்தின் அம்ரோட்டி சிறையில் இருக்கும்போது கைதிகளில் சிலரை எங்களுக்கு உதவிக்காக அனுப்பினார்கள். அந்தக் கைதிகளை நான் கேட்டபோது அப்படித் தான் அவர்களும் சொன்னார்கள். 'இந்த சிறையில் குடிக்காமல் நாங்கள் கடுமையாக வேலை செய்கிறோம் என்றும், அது ஒன்றும் எங்களை பாதிக்கவில்லை என்றும், எங்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறது' என்றும் சொன்னார்கள். பகலில் நன்றாக வேலை செய்தால் இரவில் நன்றாகத் தூங்கி காலைவில் எழுந்திருக்கும்போது சந்தோஷமாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த உதாரணத்தை கனம் ராஜாஜி அவர்களும் கூட ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார். ஜெயிலில் கடுமையான

[Sri AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar] [13th March 1954]

வேலைகளைக் கொடுத்தாலும் கைதிகள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவர்கள் குடித்து விட்டால் அவர்கள் என்ன காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், அவர்களுடைய சிந்தனை எங்கு செல்லுகிறது, என்பதை யெல்லாம் நினைத்தால் அது மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. குடித்தவர்கள் மனதில் உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்லிவிடுவார்கள் என்று போலீஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையை அப்படியே சொல்லுவார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது வாஸ்தவமாக இருக்கிறது. குடியாதவர்கள் பலர் பொய் சொல்வதில் திறமையாக இருக்கிறார்கள். நன்றாக, திறமையாக, கோர்ட்டுகளில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். கோர்ட்டில் பொய் சாட்சி சொல்லும்போது அவர்கள் ஒவ்வொரு காரியங்களிலும் அவர்கள் பேசுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். மிகவும் நன்றாக அழகாக பொறுத்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். குடிக்காதவர்கள் இப்படி சொல்லும்போது குடித்தவர்கள் அந்த இடத்தில் உண்மையைப் பேசினால் ஓரளவு பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

“குடி, மதுவகைகள் மட்டும் மனிதனுக்கு தீங்கு இழைக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. குறிப்பாக சூட்டு, பீடி போன்றவைகளும் மனிதனுக்கு துன்பம் விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தபோதிலும் இன்றைய தினம் அவைகளை ஏராளமானவர்கள் உபயோகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதையும் கட்டுப்படுத்த ஒரு காலம் வரும் என்று நான் நம்புகிறேன். மக்கள் அவர்களாகவே இந்த நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முற்படுவேண்டும். இப்பொழுது அதிகம் லஞ்சம் வாங்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. அந்த நிலைமையில் மக்கள் அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்காமல் இருக்க மக்களுக்கு நல்ல நோக்கம் வர வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்கக்கூடாது என்று மக்கள் இருப்பது போல் மக்கள் தாங்களாகவே குடிக்கக் கூடாது என்ற எண்ண அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த எண்ணத்துடன் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அதற்கு உதவி செய்வதற்குத்தான் திறமையான ஒரு மந்திரி அவர்களை நியமித்திருக்கிறது. இந்த இலாகாவிற்கு ஏராளமான செலவுசெய்து வந்தபோதிலும் ‘கள்ளன் பெரிதா காப்பான் பெரிதா’ என்று சொல்லுவார்கள், அதைப்போல ஒவ்வொருவரும் தாங்களாகவே நினைத்து அவரவர்களாகவே அதற்கு ஒரு மாற்றுதல் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் உதவி செய்ய வேண்டும். குடிப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் உணர்ச்சி வரும்படி உதவி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது குடிப்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்க உதவி செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதைப் பற்றிய செய்திகள் கூட கொடுப்பது இல்லை. இப்படிப்பட்ட எண்ணம் பலருக்கு பல நாடுகளில் இருக்கிறது. இதை சிறப்பாக சைனாவில் அதிகமாக நான் பார்த்திருக்கிறேன். சைனாக்காரன் ஒருவன் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு ரோடில் ஓடுவான். அங்கே நிற்கும் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் அவனைப் பிடிக்காமல் அவனை தன் வீட்டிற்குள் உட்கார வைத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு அப்புறம் வெளியே போகச் சொல்லுவான். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் சைனாவிலும் மலேயாவிலும் அதிகமாக செய்வார்கள். அப்படி இல்லாமல் இங்கு தைரியமாக குடிக்கிறவர்களை காட்டிக் கொடுத்து வந்தால் இப்பொழுது அதிகப்படியாக அந்த இலாகாவிற்குச் செலவாகும் செலவுகளைக் குறைக்க முடியும். இன்றையதினம் வெளி நாடுகளில் அதிகமான போர் முழக்கம் இருப்பதால், நாம் எப்படி ராணுவத்தின்பேரில் அதிகமாக செலவு செய்கிறோமோ அதைப்போல மது விலக்கு வகைகளில் அங்கங்கே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் ஏராளமான செலவு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் இந்தக் குடியை நிறுத்தியதினால் அதிக நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை உச்ச நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் சந்தோஷத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்கும் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கும் இந்த மதுவிலக்கு நல்ல ஆதாரமாக இருக்கிறது. சென்ற நான்கு வருடங்களில் மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயிகள்

13th March 1954] [Sri AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar]

கஷ்டத்தால் உயராத காரணத்தால் அவர்களுக்கு செளகரியம் ஏற்படுவதற்காக அரசாங்கம் வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டும் என்று நான் இதற்கு முன் பல முறைகள் சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப் போலவே தொழிலாளர்களுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று பல முறை பேசும்போது கூறி இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு சபிட்சமாக நிலைமை ஏற்பட்டால் அவர்கள் நிச்சயமாக இது போன்ற காரியங்களில் எல்லாம் ஈடுபடாமல் அவர்களாகவே இதிலிருந்து விலகிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். மனிதன் தான் கஷ்டப்படும் காலத்தில் தப்பு, தவறு செய்வது வழக்கம் தான். மனிதன் கஷ்டப்படும்போது தப்புத் தவறுதல்களும் அவனிடம் வளர்ந்துகொண்டே வரும். அந்த நிலைமை வராமலிருப்பதற்கு வேண்டிய பண்பாட்டை நாம் கடைபிடிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த மது விலக்கு போன்ற காரியங்களை சலபமாக நடத்தி வெற்றி பெற முடியும். இதற்குத் தகுந்த ஒரு மந்திரியை நமது ராஜாஜி அவர்கள் நியமித்திருக்கிறார். இப்பொழுதுதான் இந்த மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வழி ஏற்படும். அதற்கு அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த நகரங்களில் மக்களுக்கு உதவி கொடுத்து அதை வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டொரு வார்த்தைகளை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனது தொகுதியில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும்படி.

(பேச்சு முடிவதற்குள் மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR — “മിസ്റ്റർ ഡിപ്പ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, 1 p.m.

സാർ, മലയാളന നിയമം മിക്കവാറും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കടിയും കള്ളക്കാരും മിക്ക ഭിക്ഷകളിലും വലിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റിനും പ്രായോഗികമായി സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ കാരണമെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമം നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകണയും ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് വേറും പരാമർശം മാത്രമാണ്. കടി വലിക്കുകയാണോ എന്നു പോലും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അനുജ്ഞാതന്മാർ, പണക്കാര, പണമില്ലാത്തവർ, ഇടത്തരക്കാർ ഇവരെല്ലാം കടിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. പണക്കാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും യോജിച്ചു കടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം നിലവിൽ വന്നിരിക്കുന്നിന്റെ ഫലമായി സാധാരണക്കാരെ ഇടയിൽ ഇടയ്ക്കു ഒരു നിയമം വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം പോലും ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ രാജ്യത്തിലെ ധാർമ്മികജീവിതം വളരെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന ജോലി പ്രൊഫിബിഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നു ഏകാന്ത പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏല്പിക്കാൻ പോവുകയാണ്. ഈ നിയമം കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായും വിജയപ്രദമായും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനും കഴിയുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ, അതു കൂടുതൽ പരാജയത്തിലെ കലാശിക്കുകയുള്ളു എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഈ നിയമം ലംഘിക്കുന്ന ആളുകൾ പോലീസു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ കൂട്ടാലുണ്ണ്. മദ്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി ഇല്ലാത്ത ഏതു കേസും ഉണ്ടാക്കാൻ പോലീസുകാർക്ക് മിടുകയുണ്ട്. അതാണ് അനഭവത്തിൽ നിന്നും നാം കാണുന്നതു്

“ മലയാളനും നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. മലയാളനും നടപ്പിൽ വരുത്തിയതോടുകൂടി ആ തൊഴിൽക്കൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്ന ആളുകൾക്കു മറ്റു തൊഴിലുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, അവർക്കു ജീവിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, അവരുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ നില ഉയർത്തുക—ഇവയെല്ലാമായിരുന്ന അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ. പക്ഷെ അങ്ങനാനും നിറവേറിയതായി കാണുന്നില്ല. ചെറുതും തൊഴിലിൽ ഏല്പിട്ടിരുന്നവർക്കു ഇന്നു യാതൊരു തൊഴിലുമില്ല. അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെല്ലാം ഇന്ന് പട്ടിണിയിൽ പെട്ടു കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. അവരുടെ സാമ്പത്തികമായ ജീവിതം മാത്രമല്ല, ധാർമ്മിക ജീവിതംപോലും ഇന്ന് അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ചക്കര ചെറുതും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നുണ്ട്. നെക്കൻ കണ്ണാടകങ്ങളിലൂടെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോളം എനിക്കു നേരിട്ടിറുപ്പുണ്ട്. കടലോരത്തുനിന്നു അഞ്ചു ദൈനം ഉള്ളിൽവരെ

[Sri M. Narayanan Nambiar]

[13th March 1954]

മാതൃമെ ചക്കര ചെയ്തു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു. അതിനപ്പുറത്തു എത്രയോവേർ ഈ ഞൊഴിയിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നവരായുണ്ട്. അവരുടെ കാൽ ഗവണ്മെന്റ് പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. മറെറൊരു ഉണ്ടാക്കുന്ന ചക്കരതന്നെ വിറ്റഴിക്കാനുള്ള ഏല്പുകൾ യാതൊന്നുമില്ല. അവിടെ ചക്കര മാക്കുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് രൂപീകരിക്കേണ്ടതു വളരെ ആവശ്യമാണ്. ആധുനികവിദ്യയിലുള്ള ചക്കരവ്യവസായം ഒരു നല്ല വ്യവസായമാണ്. ധാരാളം ചക്കര മാക്കുന്നതിൽ ചെലവാകുകയും ചെയ്യും. അതിനുള്ള ഒരു ഏജൻസിയാണ് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. അതു അവിടെ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചക്കര ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ കടംകിട്ടാൻ യാതൊരു ഏല്പാക്കുകളുമില്ല. ന്യായമായ പലിശക്കു കടം കിട്ടുന്നതിനു അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാണ്.

“സാർ, പ്രൊഫിബിഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചോ ബലം ഉപയോഗിച്ചോ മാത്രം സാധ്യമല്ല. നഷ്ടകാരക സാഹചര്യം അതേ അത്യാവസ്ഥയിലായിരിക്കണം. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി അതിന്നു പററിയ ഭരണരീതിക്കും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മദ്യനിരോധനത്തിന്നു അനുകൂലമായ ഭരണരീതിക്കും രാജ്യത്തെങ്ങും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ എരിപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ആ അന്തരീക്ഷം ഇന്ന് മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ആ അന്തരീക്ഷം ഇനി ഉണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാം അത്രയും അധഃപതിച്ചുപോയി, ആ അന്തരീക്ഷം വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്കു കഴിവില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പോക്കു എങ്ങോട്ടാണെന്നു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മദ്യനിരോധനനിയമം വിജയകരമായി നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള ഭരണരീതിക്കും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും വശ്യമായ പ്രായോഗിക ചിന്താഗതി ഗവണ്മെന്റിനു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ പരത;സ്ഥിതി തുടർന്നുപോകാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. ഇന്നു ഞൊഴിയിലുണ്ടാക കഴിവുള്ളതെന്തെങ്കിലും ചെറുതുകൾക്കു രക്ഷയുണ്ടോ എന്നു സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നാം സമയങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ ഉടനടി സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്ന് ചക്കര ചെയ്തിന്റെറവേരിൽ കള്ളക്കാരാണ് നടക്കുന്നത്. അതിന്റെ കാരണമാണെന്നു നാം ആരായേണ്ടതാണ്. ചെറുതുകൾക്കു ദയനീയമായ സാമ്പത്തികനില അതിനു കർക്കാരണമാണ്. അതു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതരീതി അവരെ അതിനു നിഷ്പ്രതിരോധനമെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. ആ നില മാറ്റുന്നതിനും ഒരു പദ്ധതി ആവശ്യമാണ്. അല്ലാത്തതിനേക്കാൾ കാര്യം ഈ കള്ളക്കാരെ തുടരുകതന്നെ ചെയ്യും. മദ്യപിടുന്ന ഏല്പുകയുള്ളതിനാലും മറ്റും കള്ളക്കാരെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു എടുത്തീട്ടുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് മദ്യനിരോധനം വന്നതിനു ശേഷവും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്യനിരോധനം രാജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനും ആവശ്യമാണ് എന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയുള്ള പ്രവർത്തനം ഇന്നുവെങ്കിലും ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകളെ, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉറപ്പു വിലാസമുള്ള ആളുകളെ, വേണം. ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിയമിക്കാൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം പരമാവധിപ്പെടുത്തുകയേ ഉള്ളൂ. ഇന്നു ഈ നിയമത്തിനെതിരായുള്ള പ്രചാരവേലകൾ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതു ഏകദിനത്തിലുള്ള സൗകര്യം കളം ഈ നാട്ടിലുണ്ട്. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു അനുകൂലമായ ഭരണരീതിക്കും നാട്ടിലില്ല സാധ്യമായ ആളുകൾക്കും ഈ നിയമമുഖം വളരെയധികം ഗുണം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ നാട്ടിലെ സ്ത്രീകളോടു ചോദിച്ചാൽ ഈ നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതിനു അവർ അനുകൂലിക്കുകയില്ലെന്നു എനിക്കു ഉറപ്പുണ്ട്. ഈ നാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിച്ചുവന്ന നിത്യദുഃഖത്തിൽനിന്നു ഈ നിയമം അവർക്കു രക്ഷ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പണം നഷ്ടപ്പെടുന്നവനെ പറയാറുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാര്യമാണ്. മദ്യനിരോധനം കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ആരായുകയും കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

1-10
p.m.

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Deputy Speaker, I am in favour of modifying the Prohibition policy on the lines suggested in the Ramamurthi Committee's report. Even person who is acquainted with the first principles of legal jurisprudence will readily admit that the law should be honoured by the

13th March 1954] [Sri S. Deivasigamany]

people and it must have the sanction of the people. We know, as far as the Prohibition law is concerned, it is more honoured on its breach than in its observance. If a law assumes this character it does not deserve to be in force and it does not deserve to be in the Statute Book of this State. I therefore submit that it is high time that certain modifications should be made with regard to the Prohibition policy that is adopted by our State. If we go to the Courts, what is it that we see? We see a sad spectacle of women and children being arraigned for offences under the Prohibition Act. The children's courts are full with Prohibition offenders of both sexes. The same is the case in other criminal courts also. If we examine the causes of such a large number of offences being committed we will only come to the conclusion that it is due to two main causes, viz., the desire of the people to take to drinks which may give them some feeling of exhilaration or to make some money easily by taking to illicit practices. A number of persons who have been doing the work of tapping toddy from time immemorial have been displaced and they have not been absorbed in other jobs. Those persons have also taken to this business of illicit distillation of arrack and illicit tapping from palmyrah or coconut trees. It is high time that the Government duly look into this matter and see that the unemployed persons who have been once doing the work of toddy tapping and selling liquor are given adequate and suitable jobs elsewhere. No doubt, the Government have been trying to do something for them and jaggery co-operative societies and other co-operatives have also been formed for the purpose of helping those poor people. It is also true that arrangements have been made to draw neera and sell it through co-operative societies. But let me tell this House that these societies have not been of much use to these ex-tappers. In the name of neera-tapping, as my hon. Friend Sri Vinayakam said, people have been abusing this concession given to them. We cannot shut our eyes to the fact that people have not taken to the Prohibition policy faithfully. They do not observe the rules. They want that this Prohibition policy should be modified.

"Sir, it is often said that the revenue which may be drawn by scrapping Prohibition will be tainted money and therefore we should give up the excise revenue and allow Prohibition to continue. That is an argument frequently given in favour of Prohibition. I would like to ask what the Government are doing with the money that they collect from the poor people by way of fines. Is it not tainted money? Ever so many poor people who are alleged to have been engaged in illicit distillation or other offences under the Prohibition Act are daily brought before the Courts and are fined by the Courts. Now, is not the money collected from these poor people by way of fines, tainted money? Is not this tainted money used for Government purposes? This is the counter argument that I would like to pose before the Government. So, there is no use of saying that this is tainted money and all that. They cannot say that the revenue collected from one account is tainted money and the revenue collected from the other is not. It is admitted on all hands that our Government are in want of

[Sri S. Deivasigamany] [13th March 1954]

funds and we should try to augment the finances of this State. By modifying the Prohibition scheme suitably, I humbly submit that we will be able to augment the financial resources of this State.

"Hon. Members may have come across instances where people have died by taking dangerous drugs, and not wholesale intoxicants, like toddy, beer or some other liquor. They have taken to making so many kinds of medicinal preparations, spirits, varnishes, etc., which are injurious to their health. The incidence of death due to these causes is increasing day by day. In order to prevent this also, I want that the Prohibition policy should be amended.

"While we are on the question of excise duties, there is another subject, which I would like to touch upon, viz., tax on tobacco. Sometime ago, we raised the tax on tobacco with a view to getting some increased revenue from that. The only result of this is that high class cigarettes which were previously sold at cheaper rates have now become very costly. The revenue that the Government expected from this increased tax is not forthcoming. I would ask the Government whether they have examined the question as to why they are not getting the expected increased income from this tax. The only reason for this is in other States the tax on tobacco is not as high as it is in the Madras State. The dealers get high class cigarettes from the other States and smuggle them into our State. They sell these cigarettes to the consumers in this State, depriving our Government of their lawful tax which they should get. Are the Government aware of this fact? If they are not aware of this fact, I would request them to go into this matter. If they are not able to check this smuggling of cigarettes from other States, it is high time that they should scrap this increased tax and revert to the original tax which was less. I am told that the Government used to get greater income under this head previously, i.e., before they introduced the increased tax. I commend this aspect of the matter for the Government's consideration. I thank you, Mr. Deputy Speaker, for giving me this opportunity to speak on this occasion."

1-20
p.m.

*SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் ரத்தினம் கொண்டுவிட்டுக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேச எழுவதற்கு முன்பு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் மதுவிலக்கை எடுத்துவிட வேண்டுமென்பது அல்ல என் கொள்கை. உண்மையாக இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இன்னும் வெற்றி கரமாக நடத்த வேண்டுமென்பதே என் அபிப்பிராயம். காரணம் இதனால் ஏழை மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் சிமெண்டு தொழிலாளிகளின் மத்தியில் வாழ்பவன். சுமார் இரண்டாயிரம் தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை இந்த மது விலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு எவ்வளவு மேன்மை அடைந்திருக்கிறது என்பதை நன்றாக அறிந்து கொண்டே நான் சொல்லுகின்றேன். ஆனால் தற்காலத்தில் அவர்களுடைய நிலைமை மிகமிக மோசமாகி வருகிறது என்பதை எண்ணும்போது கவலையும் ஏற்படுகிறது. காரணம் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி அந்தத் தொழில்

13th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

மிக அதிகமாகிவிட்டதால், தொழிலாளிகள் பிரஞ்சு பாலிஷ், அமோனியம் சல்பேட் போன்றவைகள் கலந்த கண்டகண்ட போதைதரும் சாராயத்தைக் குடித்து உயிருக்கே ஆபத்தை உண்டாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்பு நான் ஒரு செய்தியை பார்த்தேன். திருச்சி ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர், மது விலக்குக் கமிட்டியில் பேசும்போது, ‘போலீசாரும் கள்ளத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சபவர்களுக்கு உள்ளாளாக இருக்கிறார்’, என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். மூன்றாவதாக, அன்னியத் திட்டக்கள் நம் ராஜ்யத்திற்குள் இருப்பதை ஒழித்தாகவேண்டும். அன்னியத் திட்டங்கள் ஒழிக்கப்படவில்லை யானால் மது விலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவே முடியாதென நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்றுதான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார். சமீபத்தில் கூட தானே நேரில் சென்று பெரிய கேஸ்களை பிடித்திருப்பதைக் கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் சென்னை மாகாணத்திற்குள் எப்படி கள்ளத்தனமாக உயர்ந்த ரகச்சாராயம் வருகின்றது என்பதைப் பார்த்தேவேண்டும். பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற அந்நியத் திட்டங்களில் ஏராளமாக வெளிநாட்டுச் சாராயம் இறக்கு மதி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அவைகள் யாவும் அங்கேயே உபயோகப் படுத்தப்படுவதில்லை. கள்ளத்தனமாக நம் ராஜ்யத்திற்குள்ளுதான் அவைகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. ஆகவே அந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக நாம் ராஜ்யத்தோடேயே சேர்ப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று தான் நான் கேட்கின்றேன். இது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு என்று நாம் சம்மா இருக்கமுடியாது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார், மக்கள் ஆகிய நாம் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து நியாயமான முறையில் அந்தத்திட்டப் பகுதிகளை இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக கிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டு வருபவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்க வேண்டும். திட்டப்பகுதிகள் ஒழிக்கப்பட்டால் தான் மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிபெறும்.

“அதைப் போலவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிந்து, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்குப் பாருங்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்படுபவன் ஜீவனம் செய்ய வழியில்லாமல் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சத் துணிகின்றான். “எனக்கு வேலை யில்லை. சாப்பிட வழியில்லை. ஆகவே தான் சாராயம் காய்ச்சுவந்தேன் இது கெடுதல் என்பது தெரிந்தாலும் இதனால்தான் நான் ஜீவிக்கவேண்டி இருக்கிறது,” என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள்.

“இப்பொழுது மதுவிலக்கு அமுலை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை போலீசாரின் கையில் கொடுக்கப் போவதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு போலீஸ்காரர் மாதம் 52 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்றார். லஞ்சம் எதுவும் வாங்காமல் அந்தச் சம்பளத்தில் எப்படி அவன் வாழ முடியுமென்று நீங்களே சொல்லுங்கள். சாராயம் காய்ச்சக்கூடிய பத்து கடைகளில் மாதம் தலைக்கு பத்து ரூபாய் வாங்கிவிட்டால் போதும். அவனுக்கு சம்பளத்தைத் தவிர நூறு ரூபாய் வந்துவிடும். இப்படித்தான் எங்கும் நடக்கிறது. காரணம் அவர்களின் வருமைதான். ஊதியக்குறைவுதான். ஆகவே வாழ்க்கைத்தரம் உயராத ஒரு நிலைமையில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீக்கப்படாத ஒரு நிலைமையில், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அன்னியத் திட்டங்கள் ஒழிக்கப்படாத ஒரு நிலைமையில் எப்படி மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்குமென்றுதான் நான் கேட்கின்றேன். மது விலக்குச் சட்டத்தை ரத்துசெய்து விட்டால் ஏழை மக்களிடமுள்ள பணம் தான் சுரண்டப்படும் என்கிறார்கள் அரசியலார். பெரும் பெரும் முதலாளிகள் லக்ஷக்கணக்கான பணத்தை, தொழிலாளிகளின் உழைப்பைக்கொண்டு சுரண்டிச் செல்லுகின்றார்களே ! இவைகள் ஏழைகளுடைய பணம் இல்லையா ? பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் லக்ஷக்கணக்கான பணத்தை விவசாயி

[13th March 1954]

கனின் உழைப்பைக் கொண்டு சுரண்டிச்செல்லுகிறார்களே ! இவைகள் ஏழைகளுடைய பணமில்லையா ? இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதற்காக நாங்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்துசெய்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. மக்களின் வாங்கும் சக்தியும் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோம். கள்ளக்கடை திரும்ப வரவேண்டுமென்று சொல்பவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளது போன்ற பெரிய மிராசதாரங்கள்தான். ‘கள்ளக்கடை இருந்தபோது இரண்டை கள்ளத் தண்ணி குடிக்க காக கொடுத்தால் காலியிலிருந்து இருட்டி ஒரு ஜாமம் வேலை’ செய்வான். இப்ப என்னடான்னு சட்டம் பேசுகிறான், என்று அவர்கள் தான் சொல்லுகிறார்கள். மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிபெற முதலில் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். சென்ற ஆண்டு மதுவிலக்கு மானியத்திற்கு ஸ்ரீ ராஜாஜி பதிலளித்தபோது ‘இப்பொழுது 25 சத விகிதம் அந்தத் திட்டத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இப்படியே மெள்ள மெள்ள பூரண வெற்றி பெற்றுவருவோம்’, என்று சொன்னார். இது சரியல்ல. கிராமங்களிலுள்ள மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் உயர உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். “சாராயம் காய்ச்சபவர்களைப் பிடித்து வருவது: அவனுக்கு அபராதம் 15 ரூபாய் போடுவது”, என்றே வழக்கமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அசாங்கம் இதை வருமான இனமாகக் கருதுகிறதா என்றுதான் கேட்கின்றேன். அப்படி எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அது தவறு. திருச்சி ஜில்லா போர்டில் அதிகாரி ஒருவர், ‘வறுமையால் தான் பலர் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள்,’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே மக்களது வறுமையைப் போக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும்.

“மேலும் மது குடிக்கக்கூடாது என்று நன்றாக கிராமங்கள்தோறும் முன்போல காங்கிரஸ்காரர்களும் மற்ற கட்சியினர்களும் தனிப்பட்டவர்களும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“அவர்களுக்குள் இருக்கும் தகராறு தீர்த்தால்தானே பிரசாரம் செய்ய நேரமிருக்கும்?”

SRI M. PALANIYANDI :—“ அது உண்மை. தகராறுகளையெல்லாம் ஒரு முடிவுக்குக்கொண்டுவந்து விட்டு சீக்கிரமே பல தொண்டர்களை நியமித்து சர்க்கார் பிரசாரம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச்செய்யவேண்டும்.

“இந்த மாதிரியான வழிகளையெல்லாம் கையாண்டால்தான் மது விலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தப்படுமென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

1-28 * SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ ഉപാധ്യക്ഷർ അവാർക്കളെ, മദ്യ p.m. നിരോധനനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചു അടനാചക്കണം നടത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കാൻവേണ്ടി ഈ സഭമുമ്പാകെ രണ്ടുകൊല്ലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ ഗവർണ്മെന്റ് അതിനെ തയ്യാറാവില്ല. പ്രൊഫിബിഷൻ നിയമം ശക്തിയായി നടപ്പാക്കണമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ വാഗ്ദാനം. വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ കൈകൾ എന്തെന്നാണ് ആസാറ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് കാണിക്കുന്നത്. ആസാറയുടെ റിപ്പോർട്ട് മനോഹരമാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ ജനാധിപത്യം ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള ആസാറയിൽ ഇതാണ് നിലയെങ്കിൽ ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ അത് മറിയാകാൻ പറ്റിയില്ല. പ്രൊഫിബിഷൻ എടുത്തുകൊടുക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. പക്ഷെ ഈ നിലയിൽ തുടർന്നു പോവുകയാണെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ധനം അനാവശ്യമായി ചെലവഴിക്കുകയാണുള്ളതെന്നുമാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും.

“പ്രൊഫിബിഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ ഏതാണ്ടു ഇരുപതിനായിരം പേരെ മദ്യനിയമംപ്രകാരം സബ്ജക്ട് കൺസൾടേഷൻ ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഏതായാലും ശിക്ഷിക്കാതെ പോയിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ശതമാനം കേസുകൾ മാത്രമേ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു് ചാർജ്ജ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ മദ്യനിയമംപ്രകാരമുള്ളവരെക്കേസുകൾ വലിച്ചു

13th March 1954] [Sri K. Madhavan Nambiar]

വരികയാണെന്ന് സൂക്ഷമാകൂ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നെ ഇതിനെ പൊളിക്കാൻ ഒരു തിരിച്ചറിവുപ്രദമായ പദ്ധതിയെ തയ്യാറാക്കണം. വടക്കു മലബാറിൽ ഒരു പ്രൊഫിബിഷൻ ആഫീസർ പാസ്സായിട്ട് മദ്യവികുന്ന ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഇത് പകർവെളിച്ചം പോലെ നാട്ടുകാർക്കറിയാം. ഏഴു കുപ്പി വ്യാജമദ്യം (arrack) കണ്ട പിടിച്ച് അതിൽ അഞ്ചു കുപ്പിയും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മറ്റു ചിലരുമായിട്ട് വി. ബി. യിൽ വെച്ച് കുടിച്ചതിലൂടെയാണ് ചെയ്തത്. ബാക്കി രണ്ടു കുപ്പികൾ കേന്ദ്രാക്ഷി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച കേസും താലൂക്കിലെ കമ്മീഷൻ ഭാഗത്തെ നാട്ടുകാരിൽ ചിലർ ഹരജികൾ അയച്ചു. പക്ഷെ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തില്ല. ജില്ലാ പ്രൊഫിബിഷൻ കമ്മിഷണറുടെ യോഗത്തിൽ ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുകാരുടെ ഹരജികളും ഗവണ്മെന്റിന്റേതുമായിട്ടുണ്ട്. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൈയോഫീസ് ഡാർജ് മദ്യ മാഫിയിൽനിന്നു കടത്തുകൊണ്ടു പോയി ഭേദപ്പെട്ടവർ കടിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യൻ ഡാർജ്ജായി കടിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കി നന്ദായെ നന്ദനെ ഒഴുക്കിയിട്ട് മോശത്തിൽ പായ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതിനോടൊപ്പം മനശിക്ഷണശാലയിലെ ജില്ലാ പ്രൊഫിബിഷൻ ഓഫീസർ ഒരു അനേകങ്ങളെപ്പറ്റിയും നടത്തി അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് മറുപടിയും തന്നു. വെറും പച്ചവടമാത്മംപോലെ നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ച് അനേകങ്ങളെപ്പറ്റിയും കുററുകാരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അങ്ങനെ ഒരു സംഗതിയേ ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ എങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റിനോടു സഹകരിക്കും? വേദപരനെ വിളിക്കുന്ന ഒരു ഏല്പാടാണിത്. ഇതാണ് പലിശ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്നത്.

“ഇനി ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നീല എന്താണെന്നു നോക്കാം. അവർക്ക് ജീവിക്കാൻ മറിയായ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നില്ല. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ബത്തയുണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ 12 അന്ന ആയിരിക്കുകയാണ്. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുണ്ടെങ്കിൽ രാമസിംഗൻ ക്വാർട്ടേഴ്സും മറ്റും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കിഴക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു സൗകര്യങ്ങളുമില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ അവർക്ക് തീരെ രാജ്യവുമില്ല.

“പ്രൊഫിബിഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ രജാജിതന്നെ മുഴുവൻ പോലീസുകാരെ ഏകീകരണ പോലീസാക്കണം. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? പ്രൊഫിബിഷന്റെ പരാജയത്തെയാണു അതു കാണിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വരികയാണെങ്കിൽ ചെറുകിട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ജേലുകൾ സ്ഥിരമായിട്ട് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ അസംബ്ലിയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമായ യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അങ്ങനെ കിഴക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നില വലിയ പരുക്കു പറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

“ചക്കരസൊസൈറ്റികളെല്ലാം ഇന്ന് തകർച്ചയിലെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും ചക്കരസൊസൈറ്റികൾ രൂപീകരിക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മദ്യവിലാസത്തിന്റെ ഫലമായി മലബാറിൽ മാത്രം നാപ്പതിനായിരം ആളുകൾ തൊഴിലില്ലാതായിട്ടുണ്ട്. അവരും അവരുടെ ലക്ഷക്കണക്കിനുളള കുടുംബങ്ങളും ഇന്ന് പട്ടിണിയിലാണ്. ചെറുസംസ്കാരം കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ചക്കരച്ചെന്തു് അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ല. പുതിയ സൊസൈറ്റികൾ അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഉള്ള സൊസൈറ്റികൾ തന്നെ പൊളിയുകയുമാണ്.

“ജയിലുകളിൽ വെല്ലുതിരുന്നവരും ചക്കര കൊടുക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശമുണ്ട്. പക്ഷെ ഇന്നു ആ നിർദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല. വെല്ലുതന്നെയാണ് ഇന്നും കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചക്കരവ്യവസായം എങ്ങനെയാണു തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. തമിഴ് നാട്ടിലെപോലെ ചക്കരയിൽനിന്നു പഞ്ചസാരയോ കൽക്കാരമോ നിർമ്മിക്കുന്നവർക്കു സൗകര്യങ്ങൾ മലബാറിലില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ തൊഴിലിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിലുള്ള പണമെല്ലാം പരസമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം അനേകങ്ങളുണ്ടാകട്ടെ ചെയ്യുന്നതിന്നു അധികാരമൊഴി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ ഈ ചോദ്യസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടാകും.”

[13th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே மதுபான மந்திரி கொண்ஹந்திருக்கும் (சிரிப்பு) மதுவிலக்கு மந்திரி கோரியிருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை நான் நூற்றுக்கு நூறு வரவேற்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் இந்த நாட்டில் மதுபானத்தினால் ஜனங்கள் அதிக கஷ்டமடைந்திருந்தார்கள். குறிப்பாக பிற்பட்டவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் ஹரிஜன மக்களுந்தான் அதிகமாக மதுவை உண்டு மிகவும் கஷ்டமடைந்தார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள்தான் ரொம்பவும் கஷ்டத்துக்குள்ளாயின. அப்படி கஷ்டத்துக்குள்ளாயின குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்களில், நானும் ஒருவன். பாமர மக்களும் இந்த காலத்தில் அதிகமாக குடிக்கிறார்கள். இதிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் எத்தனைபேர் என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கமுடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏதோ யாரோ செய்கிற குற்றங்கள் கடைசியில் பாமர மக்கள் தலையிடு விழுகிறது. சிலர் மதுபானம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கொண்ஹருவதற்காக வாதாடுகிறார்கள். நிறைய வருவாய் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது செய்திருக்கும் நன்மைகளிலெல்லாம் முக்கியமானது மதுவிலக்கு. ஆதலால் இந்த மதுபானமொன்றை மாத்திரம் இந்த நாட்டுக்குக் கொண்ஹரக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் மதுபானத்தினால் இவர்கள்படுகிற கஷ்டங்களெல்லாம் எனக்குத் நன்றாகத் தெரியும்.

“ இன்றைக்கு இருக்கிற மதுவிலக்கு வந்தபிறகு பாமர மக்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் சுகமாக வாழ்வதற்காக இந்த மான்யத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இப்பொழுது மதுவிலக்குச் சட்டம் இருந்தபோதிலும், அதை அமுலாக்குவதற்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் முறை சரியல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். இதைச் சற்று திருத்தியமைத்தால் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படும். இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருப்பதற்காக எல்லோரும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடைமடப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக நடக்கவேண்டுமானால் பொதுமக்கள் ஒத்துமைக்கவேண்டும். பொதுவாக ஹரிஜனங்களுடைய குற்றங்களைக் கண்டிப்பதற்கு கிராமங்களிலுள்ள பெரியோர்கள் முன்வர வேண்டும். இதை ஹரிஜனங்களின் நன்மையைக் கருதிச் சொல்லுகிறேன். தாழ்ந்த வகுப்பினரைச் சேர்ந்த சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு கமிட்டியமைத்து மதுபான குற்றம் செய்தவர்களை தடுத்து நிறுத்துவதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்தப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கண்காணிப்பதற்கு ஒருவரை நியமிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் கூடியமட்டுப் பொது மக்களின் ஒற்றுமையினால் இந்த சாரயம் காய்ச்சுவதை நிறுத்த முடியும்.

“ நன்னிலம் தாலுக்காவுக்குப் பக்கத்தில் காரைக்கால் இருப்பதனால், காரைக்காலில் இறக்குமதியாகும் வெளிநாட்டு சர்க்குளெல்லாம் மற்ற அருகிலுள்ள பிரதேசங்களுக்குத் திருட்டுத்தனமாகக் கடத்தப்பட்டு வருகின்றன; தாராளமாகப் பக்கத்து கிராமங்களுக்கு கொண்டுபோகப்படுகின்றன இவைகளெல்லாம் போலீஸ் தயவினால் கொண்டுபோகப்படுகின்றன. இதற்கெல்லாம் எந்த போலீஸ்காரர்கள் உடந்தையாயிருந்து கள்ளச்சாராயத்தை விற்பதற்கு உதவியாயிருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் இப்பொழுது மதுவிலக்கை அமுலாக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இதை என் சொல்லுகிறேன் என்றால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான். மேலும் இப்பொழுது கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவவர்களுக்கும் மதுவைக்குடிப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் தண்டனை போதாது. சற்று கடினமாக இருந்தால்தான் இவர்கள் மேலும்

13th March 1954] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

மேலும் குற்றங்கள் செய்யமாட்டார்கள். குற்றங்கள். செய்தவர்களைப்பற்றி அந்த தாலுகா பூராவிலும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது தான் மறுபடியும் குற்றங்கள் செய்யமாட்டார்கள். மேலும் மதுபானம் காய்ச்சி தண்டிக்கப்பட்டவர்களை மறுபடியும் அதே தொழில் மேற்கொள்ளா திருக்க அவர்களுக்கு வேறுவேலைகளை அதாவது குடிசைத் தொழில் மூலமாக ஒரு வேலையைக்கொடுத்து ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மதுபானத்தை சிலர் மருந்தாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிக சலுகைகள் கொடுக்கக்கூடாதென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏழைகள் சந்தாஷமாக வாழ்வதற்கும் இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று நான் இங்குக்கும் ஹாஜன் எம்.எஸ்.ஏ.க்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:—

2-41
p.m.

Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very much thankful to the several hon. Members who have spoken on this Demand for their valuable and constructive suggestions and criticisms. Sir, let me first of all, say a few words on the general policy of the Government in regard to Prohibition. As hon. Members are aware, total Prohibition has been in force in this State for over five years now. The Police Department is in charge of the work of enforcement of Prohibition in the districts of Salem, Coimbatore, North Arcot, Tanjore, Tiruchirappalli and Madurai. In the remaining eight districts, the enforcement work is attended to by the Excise and Prohibition Department. In the interests of better enforcement of Prohibition, the Government have recently decided to transfer the enforcement work from the Excise and Prohibition Department to the Police Department throughout the State. As the Police Department are tackling all other offences, they will be in the best position to tackle Prohibition offences also. The idea is to have a separate Deputy Superintendent of Police for each district to supervise and co-ordinate the enforcement work in the district and to give suitable directions and instructions to the enforcement staff. Detailed proposals for giving effect to the transfer are now being worked out. The Government have also been considering for some time past, ways and means of enforcing Prohibition more rigorously and effectively. Recently, as an experimental measure, a Special Prohibition Squad has been constituted with personnel drawn from both the Excise and Police Departments to devote special attention to areas in which Prohibition crime is rampant or persistent. The squad has already commenced its work in Madras City. It has made a large number of raids on the 'black spots' in and around the City, and from the reports which have reached me, I can say, with very encouraging results.

"Government propose to devote more attention to the propaganda side also. A detailed scheme is being worked out which will help effectively to put down illicit distillation in villages. A small official committee has been constituted with myself as the Chairman of the Committee to draw up the scheme. Prohibition offences, particularly illicit distillation, have no doubt been on the increase in spite of the best efforts of the enforcement staff. But, the Government are determined to enforce Prohibition strictly and they are, and will be, taking all necessary measures towards this end.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [13th March 1954]

“ Let me now briefly answer some of the important points raised during the debate. More than one hon. Member urged that a Committee should be appointed to enquire into the working of Prohibition. The Andhra Government have appointed such a Committee whose report has also since been published. We are therefore asked to follow suit. I may say that the Government have very carefully considered this suggestion but are unable to accept it mainly because they are convinced that the policy of Prohibition is good for the State and there is no question of going back upon that. The Government are more interested in enforcing Prohibition in an effective manner and towards this end they have appointed an official committee to which I have already referred. The Government have also under consideration a proposal to amend the Madras Prohibition Act, 1937, in a comprehensive manner so as to remove the defects and the loop-holes which have been brought to notice as a result of experience in the working of the Act during the past few years.

“ Almost all the hon. Members spoke at length and described graphically how Prohibition is not being properly enforced and how it is more honoured in the breach than in observance. It is no doubt true that in spite of the best efforts of the enforcement staff Prohibition offences, particularly illicit distillation, have been on the increase. This is due to a variety of causes into which I do not want to go at present. (An hon. Member : ‘ Why? ’) I will tell the hon. Member later on. This does not prove that we should adopt a policy of despair and give up Prohibition. On the other hand it is necessary to combat continuously against the factors which militate against the successful enforcement of Prohibition. A great social reform like Prohibition will naturally take time to become a complete success.

“ Some reference was made to harassment of innocent persons and collusion with Prohibition offenders by enforcement staff. Raids by the enforcement staff are generally conducted on the basis of credible information received by them. There is no reason why the staff should harass any innocent persons. If any specific instance of such deliberate harassment is brought to the notice of Government, they will certainly enquire into it and take necessary action against the erring staff. As regards collusion by the staff, there may be some black-sheep here and there but Government are taking prompt and effective action to punish them wherever there is evidence forthcoming against them.

2-50 p.m. “ One hon. Member referred to the withdrawal of prosecution against a Member of this Assembly. I am sorry that such a reference should have been made on the floor of this House. I may say that the prosecution was withdrawn after very careful consideration by the Government. I do not want to go into the details but I may say that not only was there no evidence but from the circumstances of the case, the conclusion was inescapable that the whole incident was engineered by interested persons to show the Member concerned in a bad light. I may, in this connection, assure this House

13th March 1954] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

that no discrimination will be made so far as Prohibition offences are concerned, between one offender and another on considerations of wealth, status or any such thing.

“ Hon. Member, Sri M. Palaniyandi, referred to the smuggling of liquor from the French Settlements of Pondicherry and Karaikal. The enforcement staff stationed on these borders are doing their best to prevent smuggling of liquor; but so long as these French pockets remain the problem has to be faced. Every effort will, however, be made to minimise this evil.

“ On the question of issue of licences for sweet toddy tapping some hon. Members spoke in favour and some against. I may say that the abuse of this concession is so easy and its detection is so difficult that the Government have necessarily to follow a cautious policy in this matter. Wherever hon. Members of this House have written to us personally, the Government have considered the matter and issued licences, but where the representations come from ex-tappers, the Government hesitate to give licences for fear of their being misused.

“ In conclusion, I must say that Prohibition is the accepted policy of the Government and if there are breaches here and there, it should not be an argument for the repeal of Prohibition. The test for success of this great moral and social reform is not by breaches of law here and there but by the social and economic uplift of the poorer people who are undoubtedly now happier and economically better than in the pre-Prohibition days. (Inter-ruption.) Sir, an hon. Member wants to know what happens to spirits and molasses. The Government have also placed certain restrictions in regard to the issue of licences for the sale of spirits, varnish, French Polish and other alcoholic preparations. Especially, in the case of French Polish and other varnishes the Government have decided to add a certain amount of insecticide which is poisonous and the people who consume them will also be affected. The people are also now being warned to avoid taking French Polish and varnishes instead of liquor. As regards molasses, there is, of course, no order of the Government under which we can restrict its use. If the hon. Member who referred to its misuse in the Nellikuppam Sugar Factory would give us some definite and specific instances where it is being misused and if he would also help the Government we would be very grateful to him. Even though there is no restriction on the use of molasses, the Government would really endeavour to see that it is not misused.

“ I once again thank the hon. Members for their valuable suggestions and criticisms which I welcome. I wish to assure hon. Members that I shall give due consideration to all their criticisms and this being the first Demand that I am moving in this House, I think, hon. Members will be quite convinced and grant it.” (Applause.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I rise on a point of information. The Hon. the Minister for Prohibition was good enough to admit

[Sri K. Vinayakam] [13th March 1954]

that a prosecution was launched erroneously against a Member of this House. The hon. Minister has also said that the prosecution against the Member was withdrawn after they were fully convinced that it was wrong. Will the Government therefore come forward and apologise categorically to the Member against whom the prosecution was wrongly launched? They must take pardon from the Member concerned. It is an insult to a Member of this House and as the Government themselves admit that it is wrong, let them openly apologise to the Member concerned."

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" Sir, I do not think it is necessary for the Government to apologise because it was not through a fault of the Government that the Member was charged."

DEPUTY SPEAKER :—" I want to know from the hon. Member who moved the Cut Motion whether he is withdrawing it."

SRI A. RATNAM :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் மந்திரி யார் என்னை என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கும் நிமித் தமாகக் கேட்டுக் கொள்ளவில்லையே? அப்படி இருக்க, ஏன் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்."

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—" Sir, I forgot to do so at the conclusion of my speech and I now request the hon. Member to withdraw his Cut Motion."

SRI A. RATNAM :—" Sir, I am pressing my Cut Motion."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the allotment of Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,09,000 under Demand II—Excise Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department.' "

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department.' "

* SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 68,72,400—Under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.'

13th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

I have given notice of this Cut Motion to discuss the introduction of the Forest Act in Ariyalur area and to urge on the Government to withdraw the same. 2-58 p.m.

“காட்டிலாகா சட்டத்தினால்” அரியலூரில் வசிக்கும் மக்களும் அவல் தையை இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரியலூர் மேஜர் பஞ்சாயத்திற்கு 20 மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் காடுகளை கிடையாது. 1869-ம் வருஷம் தீட்டப்பட்ட காட்டிலாகா சட்டத்தின் 35,36 வது பிரிவுகளை எங்கள் பிரதேசத்திற்கும் விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். அரியலூரைச் சுற்றி 20 மைல் வட்டாரத்தில் காடுகள் இல்லாவிட்டாலும், காட்டிலாகா காரியாலயமானது அரியலூரில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. காடுகள் வெகு தூரத்திற்கப்பாலிருந்த போதிலும், காடுகளிலிருந்து மரங்களைக்கொண்டு வரக்கூடாது என்று அரியலூரிலிருந்துகொண்டே அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு மைல் இரண்டு மைலுக்குப் பக்கத்தில் சொந்தமாக உள்ள நிலங்களிலிருந்து விறகுகளை வெட்டி நகர்ப்புறங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்குக்கூட ஜனங்களால் முடியவில்லை. ஏனென்றால், காட்டிலாகா அதிகாரி அரியலூரில் இருந்துகொண்டே, நகரத்திற்கு விறகு கொண்டு வந்து விற்பவர்கள் பக்கத்திலுள்ள தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலிருந்து விறகைக்கொண்டு வந்து நகரத்தில் விற்குலும், அவர்களை லைசன்சு வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களை அநேகவிதமான தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். Free லைசன்சு முறை நடைமுறையில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. Free லைசன்சு முறையை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது அதிகாரிகளை மேலும் மேலும் லஞ்சம் வாங்கத்தான் பழக்குகிறது; வேறு நல்ல முறையில் அந்த லைசன்சுகள் வழங்கப்படுவதில்லை. லைசன்சு வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்பவர்களுக்கு பல நாள் கடத்தித்தான் அந்த லைசன்சு கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, சரியாக காலா காலத்தில் வழங்கப்படுவதில்லை.

“அரியலூர் ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்தபோதிலும் அங்குள்ள மக்களுக்கு விறகு கிடைப்பதில்லை. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுள்ள தேவைக்குக் கூட விறகு கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை அங்கு வந்துவிட்டது. காரணம் காடு இருப்பது 30 மைலுக்கப்பால். ஆனால், காட்டிலாகா காரியாலயம் இருப்பது அரியலூரில். ஏழை விறகு வெட்டுபவர்கள் 30 மைல் தூரம் நடந்து வந்து, லைசன்சு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பிற்பட்ட நிலையிலுள்ள மக்கள் இம்மாதிரி கஷ்டத்திற்குள்ளாவதோடு கூட, அரியலூருக்குத் தேவையான விறகு வருவதற்கும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. காட்டுப் பிரதேசத்திலிருந்து 30 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் அரியலூரில் காரியாலயம் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் மக்களெல்லோரும் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலுள்ளவர்களென்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். உடையார்பாளையம் தாலூகா மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அங்குள்ள சாதாரண எழை மக்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து மரங்களை வெட்டி ஞாயிற்றுக்கிழமை சந்தைக்கு விற்க வந்தால், சட்டத்தின்படி லைசன்சு வாங்கவேண்டுமென்ற கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் காட்டோடு வைத்துக்கொள்ளலாம். காரியாலயத்தை நகர்ப்புறங்களில் வைத்துக்கொண்டு “லைசன்சு கொண்டு வா, இல்லாவிட்டால் மரம் வெட்டக்கூடாது” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையானது நிச்சயமாக மாற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள காடுகளில் சவுக்கு மரங்கள் கிடையாது. இலுப்பை, மூங்கில் போன்ற மரங்களும் கிடையாது. இருந்தாலும்கூட, காட்டிலாகா சட்டம் மிகுந்ததொந்தரவை உண்டாக்கிவருகிறது. ஒரு சிறிய உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கண்டிராக்கர் மரங்களை வெட்டிப்போட்டு, Free லைசன்சு வராததினால் வியாபாரிகளால் உற்பத்திக்கு அங்கு மரம் கொண்டுபோக முடியாமல் கஷ்டத்திற்குள்ளாகின்றனர். காட்டிலாகா சட்டத்தைக் காட்டோடு வைத்துக்கொண்டு, அல்லது காட்டு ஓரங்களில் வைத்துக்கொண்டு, அமுல் நடத்தினால் நிச்சயமாக நகர்ப்புறங்களுக்கு நல்ல முறையில் விறகு, கிடைக்கச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri M. Palaniyandi]

[13th March 1954]

“இங்குள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும்—காங்கிரஸ் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் சரி, இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களும் சரி—காடுகளை அந்தந்த கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்துவிடும்படி சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது கூட, அங்கு ஒரு சில ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாக ஒரு அளவுக்கு மேற்பட்ட ஆடு மாடுகள் மேய்க்கப்பட்டால், அவைகளைப் பட்டியில் அடைத்துவிடுகிறார்கள். ஆடு மாடுகள் போதிய உணவு கிடைக்காமல் செத்துப்போய்விடுகின்றன. அந்த நிலைமையில் அங்கிருக்கும் காடுகளை பஞ்சாயத்து போர்டின் நிர்வாகத்திற்குக் கொடுத்தால், கிராமமக்கள் ஒத்துழைத்து, எவ்வளவு ஆடுகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிதானம் செய்துகொள்ளுவார்கள்.

“திருச்சி தாலுகாவில் கொள்ளிடக்கரை ஓரத்தில் சிறு சிறு காடுகள் இருக்கின்றன. மண்ணை அறித்துக்கொண்டு போய்விடும் என்று சொல்லி P.W. டிபார்ட்மெண்டு தங்கள் மேற்பார்வையில் வைத்து கொண்டிருப்பதினால் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் வீணாக இருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு அந்த இடங்களை சிறு சிறு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இரண்டு ஏக்கர் வந்தம் கொடுத்து விவசாயம் செய்யச் சொன்னால், நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படலாம். இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

“Kumri cultivation என்ற முறையில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஏதாவது தானியம் போடுவார்கள். சவுக்குபோட்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வெட்டிப் பிடுங்கப்பட்டு விடுகிறது. அந்த சவுக்கு அரசினருக்குப் போய் சேருகிறது. நிலத்தில் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை. கொள்ளிடத்தின் ஓரத்தில் நல்ல இடங்களிலே காடுகள் இருக்கின்றன. பெரிய பெரிய காடுகள் இருக்கவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை; நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குக் காடுகள் அவசியம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனாலும் சொற்பமாக, சிறு சிறு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு, காட்டிலாகா அதைப் பராமரித்து வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி சிறு சிறு காட்டுப் பகுதிகளை உணவு உற்பத்திக்காக கொடுத்துவிடலாம். காட்டிலாகா சட்டத்தை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அமல் நடத்தும்படி செய்தால் நிர்வாகத்தை சரியாக நடத்த முடியும். விவசாயிகள் ஒத்துழைத்து வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு விறகு போன்ற பொருள்கள் கிடைப்பதற்குக்கூட முடியாத நிலையும், கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு இடைஞ்சல்களும் ஏற்படும். மரம் வெட்டுவதற்குப் போகமுடியாமலிருப்பதோடு பின்னங்களை காட்டின் வழியாகக் கொண்டு போவதற்குக் கூட முடியாமல் காட்டிலாகா அதிகாரிகளால் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. இந்த மாதிரி நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். கிராமக்காடுகள் நிச்சயமாக பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வரவேண்டும். நகர்புறங்களுக்கு பலமைல் தூரத்திலுள்ள காடுகளை அங்கங்கே நிர்வாகிகள் இருந்துகொண்டு நிர்வகிக்கவேண்டும்.

“ஆகவே காட்டிலாகா சட்டத்தை அரியலூரில் விஸ்தரிக்காமலிருக்கும் படி மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மேலும், சிறு சிறு காட்டுப் பகுதிகளை அந்தந்த கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகத்திற்கு விட்டுவிடும்படியும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேரேணியை பிரேரிக்கின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.’ ”

SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I

13th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the Cut Motion moved by hon. Member Sri M. Palaniyandi has not been seconded.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not necessary that cut motions should be seconded.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ I wonder how many of the hon. Members of this House have ever been inside a forest to feel the thrills and dangers of the forest and also to appreciate beauty in its wild state. The forests in India have always been a matter of great admiration to persons who came from abroad. The Hon. the Minister for Finance in his Budget can only refer to the income from the timber that is obtained from the forests and to the fines that are imposed and collected from the transgressors of forest laws and so on. I want to place before the House one aspect of the forests which I hope will be appreciated and on which definite steps will be taken by the Government and that is about the wild life that is present in the forests.

“ The forests in India and the wild animals and birds there, are being continually killed not merely by hunters but also by pleasure seekers, by traders and so on as a result of which our country is now denuded of many of those beautiful birds and wild animals which once were there in the forests. Of course forest laws prohibit to a certain extent the killing of these animals. But unless the Government take steps immediately to see that wild life is preserved in the forests, we shall find that some of the best animals that are there in the forests will be no more. It is, therefore, very necessary that strong measures must be taken for the preservation of wild life in the forests. We must remember, Sir, that continually in India as well as in other countries these animals are being destroyed. There were a large number of animals which were in existence thousands of years ago but which are no more now such as Dinosaurs, Dodos and so on. Within the last few centuries, many rare animals had been exterminated. I want just to read a passage or two to show that there were some very nice animals existing in our country even at the time of the invasion of Alexander the Great. Here is a note describing an animal which was in existence then—

‘ It is of surpassing beauty ; it is about the size of a peacock ; and the tips of its feathers are of an emerald green. When it looks at others, you cannot distinguish the colour of its eyes, but when it looks at you, you would say that they are vermilion except the pupil. This is tinted like an apple and its glance is keen. That part of the eye which is white in others, is in Katreous a pale yellow. The down on its head is azure, but here and there variegated with spots of saffron, while its legs are of an orange colour. Its voice is melodious and thrilling like the nightingale. The Indians keep them in aviaries that they may be able to feast their eyes with their loveliness.’

“ And about another animal the Royal Physician in the Court of Darius II—it was also in Greek—states thus about a beast called the Martikhiora :

3-10
p.m.

‘ Its face is like a man's, it is about as big as a lion and in colour red like cinabar. It has three rows of teeth, ears like the human, eyes of a pale blue like the human and tail like that of the land scorpion, armed with a sting and more than a cubit long. It has, besides, stings on each side of its tail end, like the scorpion, is armed with an additional sting on the crown of its head, where.

[Sri N. Gopala Menon] [13th March 1954]

with it stings anyone who goes near it, the wound in all cases proving mortal. If attacked from a distance, it defends itself both in front and in rear—in front with its tail, by uplifting it and darting out the stings like shafts shot from a bow and in rear, by straightening it out. It can strike to the distance of a hundred feet and no creature can survive the wound it inflicts save only the elephant. The stings are about a foot in length and not thicker than the finest thread. It carries off men and devours them, though it no doubt preys upon other animals as well. In fighting, it uses not only its stings but also its claws: fresh stings grow up to replace those shot away in fighting. These animals are numerous in India and are killed by the Indians who hunt them with elephants, from the backs of which they attack them with dart.

“ I have given the description of two beautiful animals which are no more, and Darwin in one of his books says that thousands of years hence, perhaps the elephant will also be an extinct animal. Unless, therefore, we take special care to see that these wild animals are preserved properly, India which is famous for its animals and birds of great beauty and fine plumage will be shorn of all these things. I am really sorry to note that in one of the cut motions given notice of by hon. Members, they want that reserved forests must be set apart for the goats, cattle, etc., for grazing. I say, Sir, that most stringent measures must be taken to see that the forests which we have are preserved with all their natural wealth and beauty and that no intrusion of any kind is allowed there. All that has to be done is only that the timber that may be unnecessary there may be allowed to be cut and removed for our use, for construction and other purposes, but there should be no waste or devastation. I therefore urge that the forest laws must be made fore stringent.

“ Sir, I know that there is an agitation, particularly in the West Coast, by some persons to see that trees must be cut down, more lands must be made arable and that forests must become smaller in extent and the area must all be made available for cultivation purposes. Sir, if we denude the forests, we will find that that actually we will not be having good rains. I cannot vouch for the correctness of it, but scientists have been telling us that unless ‘ you have large forests, you will not be having good rains ’ and for more reasons than one I think it is absolutely necessary that we must not only frame laws, but we must also take a real interest in those beautiful animals which are there inside the forests.

“ I know that there is a lot of talk about the preservation of wild life in this country, but very little is done actually. The British Administrators during their time had framed certain laws by which to a large extent they tried to preserve those animals, but subsequently, nothing material has been done and it is up to us to see that the great traditions that we have are continued and maintained and these large forests which are a beauty of our country are preserved in their old, ancient grandeur and splendour.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the cut motion, I wish to say a few words. While animals of the forests will be really grateful to hon. Sri Gopala Menon for his plea in defence of their case, I am here to state a few

13th March 1954] [Sri K. C. Gopalan Unni]

facts and to impress upon the Government the necessity of preserving the forests of our country for the use of lesser animals, that is, the human beings. For the last few years, the Government of India have been taking steps to see that the Afforestation policy is pursued in all the States. But so far as our State is concerned, I am sorry to state that nothing tangible has been done. I am grateful to the Government for having at least allotted a sum of Rs. 8 lakhs this year for afforestation purposes.

"As far as Malabar is concerned, Sir, most of the forests there are owned by private persons and only a small portion is reserved by the Government. Even there, the Government policy does not seem to be to improve the forests. For instance, in Kottayam and Wynaad and other taluks, most of the forests are being exploited by timber merchants, even without the permission of the Government. In an article by Sri V. V. Subramaniam, Chief Conservator of Forests, Madras, in the Madras Information of this month, I find that 33,000 offences were detected during last year. But I am sure that most of these cases would be against small agriculturists and small merchants, whereas large tracts of forest land are being exploited even with the knowledge of Forest Officers by big merchants, etc. Government should also be in the know of things of this kind. In the first speech of the Hon. the Chief Minister which he made in this House during the first session of this Assembly, he admitted that the Forest Department was one of the most corrupt departments in the State.

"I wish to point out that in Malabar, Poonam cultivation is one of the major occupations of the people near forest areas. Hundreds of cases have been filed even in 1952-53 and more than 600 Poonam cultivators have been hauled and booked. This year more than hundred cases are pending against the poor agriculturists. A more positive forest policy, a planned forest policy should be pursued instead of the present policy which does not allow even the agriculturists to cultivate the lands which they had been cultivating for the last so many years.

"Sir, the Planning Commission has stated that about one-third of the total area of our lands should be forests and as far as India is concerned, only 18 per cent of the lands is now under forests. So far as Madras State is concerned only 15 per cent is forest area.

"There was a Conference in Mysore in 1949 under the auspices of the Food and Agriculture Organization of the United Nations and that Conference had recommended the appointment of a Project Officer for Soil Conservation and Afforestation. The Officer was appointed in 1949. The Conference had also recommended for the preservation of the existing forests, controlling of fellings, reduction of grazing intensity per acre, rotational grazing in select paddocks, prevention of hill-slopes, shift cultivation in upper regions, etc. With all its recommendations, we do not find anything done by the Government at all. Sir, I tried to get as much information as possible from our Library. But to my

[Sri K. C. Gopalan Unni] [13th March 1954]

surprise, not a single administration report of the Forest Department is available in our Library. The serious drain on the economy of this country can be gauged from the following fact which I have gathered from the report of the Food and Agriculture Organization of the United Nations. Sir, during 1947 products worth U.S. \$23,449,000 were imported in this country.

“ Sir, in other countries, early steps have been taken to improve their forests, and the daily average consumption of forest products in each country can be got from the reports of the Food and Agriculture Organization. For instance, the average consumption in Finland is 275 cubic feet while in India it is less than one cubic foot. If we are to improve the standard of living of our people, we should improve the forests of our country.

“ I shall quote a particular remark from the report of the Food and Agriculture Organization and conclude. It is as follows :—

“ In India and the Mediterranean area, afforestation is indispensable if the living conditions of the large population are to be improved. It is essential not only to provide wood for the people but to conserve the soil that feeds and supports them. Afforestation has an important place also in the post-war programmes of the more prosperous countries, tying in with their plans for re-employment.”

I request the Government to pursue a more positive and planned forest policy. Thank you, Sir.”

3-22
p.m.

* SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பிரேரேபினையை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என் வட மதுரைத் தொகுதியில் சமார் ஐம்பதினாயிரம் ஜனங்கள் பல வருஷங்களாக காடுகளை நம்பி அதன் சுற்றுப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். முன்காலத்திலே பஞ்சாயத்துக் காடுகள், Reserved காடுகள் Unreserved காடுகள் என்று பலவிதமாக காடுகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் பஞ்சாயத்துக் காடுகள் உள்பட எல்லாவிதமான காடுகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டதால், அவ்விடங்களிலிருக்கும் விவசாயக் குடியானவர்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. நமது விவசாயிகள் கலப்பை போன்ற கருவிகளுக்கு குறிப்பிட்ட இடங்களில் மரங்களை வெட்டியும் பசுந்தழைகளை வெட்டி உபயோகப்படுத்தியும் வந்தார்கள். இப்பொழுது இந்த முறை ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதால் பசுந்தழை உரம் கிடைப்பதற்கு வழியில்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு பசுந்தழை உரம் சாதகமாய் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அதுமட்டுமல்ல. காடுகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்தில் சின்னச் சின்ன ஊர்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஊர்களின் பக்கத்தில் சின்னச் சின்ன குன்றுகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்களுடைய நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்குப் போகவேண்டுமானால் காடுகள் வழியேதான் போய்த் திரவேண்டும். தனிப்பட்ட பாதைகள் கிடையாது. குன்றுகளிடையே போய், விவசாயம் செய்யப்படுகிறார்கள். அந்த சமயத்திலே விவசாயிகள் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளுடன் போகிறார்கள். இவர்கள் இப்படி ஆடு மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு காடுகளிடையே போவது தப்பு என்று அவர்கள் பேரில் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் கேஸ்களைப்போட்டு உபத்திரவம் செய்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்.

“ மதுரை ஜில்லாவில் சாப்டர் ஐயின் பாரஸ்ட், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சேத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் காடுகளில் இருக்கும் மரங்களை தனிப்பட்ட

13th March 1954] [Sri V. S. Chinnasami Naidu]

நபர்கள் வெட்டி சில்லரை வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக கடையில் 50 ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய மரம் காட்டில் 10, 15 ரூபாய்க்குள் கிடைக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் எனது தொகுதியிலுள்ள வட நத்தம் பிராந்தியத்தில் சிறிய (பாரஸ்டு) காட்டு ரோடுகளிலிருக்கின்றன. தனிப்பட்ட ஒரு நபர் பலவருஷங்களாக அந்த இடங்களிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மரங்களைத் தெரியாமல் வெட்டி தன் சொந்த லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து மதுரையில் விற்று பெரிய பணக்காரராயிருக்கிறார். சட்ட சபையில் அவருடைய பெயரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி C.I.D. போலீஸ் வைத்தாவது அந்த நபரை யாரென்று கண்டுபிடித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால், அந்தப் பக்கத்தில் (பாரஸ்ட்) காட்டு ரோடுகளிலுள்ள மரங்கள் வெட்டப்பட்டு அதனால் சர்க்காருக்கு லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்ட முண்டாகும். இதைச் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். (Interruption.)

DEPUTY SPEAKER :—“ Let the hon. Member continue his speech.”

* SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU :—“ நான் வேடிக்கையாகச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் சொத்து வீணாக அனாவசியமாக பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் C.I.D. போலீஸ் மூலமாகவது இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டிலே காட்டிலாக்கார நம் சர்க்காருக்கு காமதேனுவைப் போன்ற ஒரு ஸ்தாபனமாகும். அதைச் சரியாகக் கட்டுப்பாடு செய்து பராமரித்தால் சர்க்காருக்கு லாபகரமாயிருக்கும். இதை கவனிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. KANDASAMY GOUNDER :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாக்காவைப்பற்றி நான் சில விஷயங்கள் பேச விரும்புகிறேன். ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்காக காடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. Reserved காடுகள், Unreserved காடுகள் என்ற பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. இதைத் தவிர மீட்டாக் காடுகளும் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு Reserved காடுகளோடு சேர்த்துவிட்டதால் குடிகளுக்கு அது பொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை Unreserved காடுகளாகவே வைத்துக்கொண்டால் குடிகளுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தக் காடுகளை Unreserved காடுகளாகவே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ விவசாயிகளை Forest காணம், போலீஸ் முதலியவைகள் நசுக்குகின்றன. முதலாவதாக Forest ஐ எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகள் காடுகளிலிருந்து உரத்துக்கு வேண்டிய தழைகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் காட்டில் எரு தழை எடுக்கப்போனால் அவர்கள் பேரில் அதிகாரிகள் கேஸ்கள் போடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளிடையே, காடுகளில் புருவதரகே பயத்தையும் பீதியையும் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், எருத்தழைகள் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.”

“ 1936-ல் ஸ்ரீ நாச்சியப்ப கவுண்டர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு காட்டிலாக்கா மகாநாடு நடத்தி சில தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி அவைகளை சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அந்தத் தீர்மானங்களின்படி விவசாயிகள் காட்டில் உலர்ந்த விறகு, புல், உரம் தழை இவைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதுவரையில் அந்தச் சலுகைகளை அவர்கள் அனுபவித்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் தீர்மானங்கள் காற்றில் பறந்து போய்விட்டன. அந்தச் சலுகைகளை ரத்து செய்து உத்தரவிடப்பட்டிருந்தால், மறுபடியும் அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கும்மாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[Sri S. Kandasamy Gounder] [13th March 1954]

“ அடுத்தபடியாக, Forest guard கள் காடுகளில் சில அக்கிரமங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதில் பிரயோசனமில்லை. காடுகளை சர்க்காரே வைத்துக்கொண்டு அவைகளை forest guard கள் மூலம் பராமரிப்பதில் அனுசூலம் இருப்பதால் தெரியவில்லை. காடுகளை 4, 5 மெம்பர்கள் அடங்கிய பஞ்சாயத்தில் சேர்த்துவிட்டால், அவைகள் அழிய இடமிருக்காது. ஒரு தனப்பட்ட guard இருந்தால் அவர் சம்பாதிக்க வழி ஏற்படுவதோடு கூட காடுகளும் அழிய நேரிடும். ஆகையால் 4, 5 மெம்பர்கள் அடங்கிய பஞ்சாயத்தால் காடுகளைச் சேர்த்தால் மிகவும் நலனுக்கும்கூட.

“ மேய்ச்சல் தரை, புறம்போக்கு, வரிவாஜமா lands இவைகளில், அதை வெட்டினார்கள் இதை வெட்டினார்கள் என்று கர்ணம், முன்சிப இவர்கள் குடிகளப்பேரில் ரிபோர்ட் செய்து அவர்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். மேலும் அவர்களிடமிருந்து வரிகள் வசூலிப்பதாகவும் புகாரைகள் வந்திருக்கின்றன. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“ ஆகவே, என்னுடைய முடிவான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், Reserved காடுகளை பஞ்சாயத்தில் சேர்த்துவிடுவது மிகவும் நலனுக்கும்கூட. மிட்டாக் காடுகளை Unreserved காடுகளாகவே விட்டுவைக்கவேண்டும். இது மாதிரி கொஞ்ச நாட்களுக்குச் செய்து பார்த்து குடிகளுக்கு கஷ்ட நஷ்ட மிருக்கிறதா என்று ஆராயலாம். ஆகையால் Reserved காடுகளை பஞ்சாயத்தில் சேர்த்து விடும்படி கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. Minister in charge of Forests. Some time back, I made a representation to the Government that as at least 60 to 70 per cent of the income to the Government of Madras from forests come from the three districts of Malabar, South Kanara and Nilgiris, and the forests are the natural wealth of these three districts, that wealth should be used for the benefit of these three districts first. I know that so far as felling of softwood timber in these forests is concerned, WIMCO holds the monopoly. These trees are felled, taken over long distance, by lorries of this company or by boat or train to bigger cities to be converted into match sticks. I wish this Government do provide a clause in the renewal agreement with this company by which the company would be required to convert these trees into finished products within these districts. With the help of the timber which is the natural wealth of these three districts I was just visualising the possibility of a number of small-scale industries springing up either in association with the match company or due to some private persons taking the initiative. I was thinking of the springing up of Saw Mills to convert these trees into match sticks. That at least would provide employment to a very large extent to the unemployed in the three districts which are thickly populated. Instead of going through the present long-winding process of felling these trees and transporting them to long distances to be converted into sticks, if my suggestion was carried out, I was hoping that some small-scale industries for the manufacture of pencils, small toys, slate-frames, and a number of other things would spring up. But my expectations have not come true. To the extent that the WIMCO employs some of our men for transport of timber and felling of trees, I do admit there

13th March 1954] [Sri T. Ananta Pai]

is some employment. I had made my suggestion to the Government. I have recently received a communication from Government informing me that on account of the practical difficulties involved it would not be possible for Government to consider this inposition of the condition in the agreement with the 'WIMCO'. I know WIMCO is a powerful company and that it is a good client of Government. But if you take into consideration the wealth of the three districts in forests and how large a population in those districts are now unemployed, I hope the partical difficulties mentioned by the Government would not stand in the way and that they would soon help to set up these small-scale industries which I have mentioned and which would also incidentally solve the unemployment problem and which would at the same time increase the wealth of these three districts. I hope the Hon. Minister in charge of forests would pay due regard to what I had said and do what is necessary. It is true, there are practical difficulties involved in doing everything. But when we consider the resultant good that would spring up by the doing up of that thing, we should not hesitate to do it. There is no use of saying 'No, no, we do not have the necessary will.' Government should see to it that our forests' wealth and their resources are exploited to the full.

"There is some defect in the administration of our forest laws. On the one hand we find people complaining that the laws are so regressive and are applied so vigorously that even poor people are not able to enter the forests to cut firewood for fuel. On the other hand, people also complain that these laws are not so rigorously enforced with the result that there is considerable evasion of our forest laws and they also complain that the revenue lost to Government by this evasion is large. People have complained against illicit cutting of trees in our reserved forests. I would suggest that in the district of South Kanara, the recommendation of the Food Committee, viz., that before sunrise and after sunset no timber should be allowed to be transported by lorries be given effect to. If that suggestion is accepted and given effect to, I think we could mitigate to a large extent the illicit cutting of trees from Government forests.

"There are also some irksome laws which I am afraid the people are not able to appreciate. For instance we have the cart-tracks in Government reserved forests. To-day I am told the Forest Department does not permit carts to go along the cart-tracks. This causes considerable hardship to the poor people. I hope Government would rescind that order. There have been cases wherein the Forest Department has refused permission to let water to be taken for the purpose of agriculture from water-sources in Government forest areas. I hope Government would look into the matter.

"So far as South Kanara is concerned there is an area in it called 'Malnad'. Shortly there is going to be an All-India Conference in Mysore State as to how best the Malnad area could be developed. I hope this Government also would participate in

[Sri T. Ananta Pai]

[13th March 1954]

that conference. Malnad contains plenty of water resources to-day. But they are not exploited to the full. As I have said before, Nature has been kind to us. It has given us wealth in the shape of forests. But what is lacking to-day is organization. We have the reserved forests which are our wealth in South Kanara. But this wealth is not exploited to the full for the benefit of man. What is lacking is initiative and courage and the will to do the work quickly and achieve the best results in a short time. God has given us wealth. Our wealth is in our forests. Let us use it for our good. I am sure at least in the future forest policy of this Government, Government would try to see that our forest resources are exploited to the full for the economic uplift of the people residing in those areas.

“Thank you, Sir.”

3-35
p.m.

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சர்க்காரின் கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வருகிறேன். இதுபற்றி பேசும்போது நான் பேசுவது பத்திரிகைகளில் வரவேண்டும் என்ற அவாவுடன் பேசவில்லை. ஜனங்கள் உயிர் வாழ வேண்டுமானால் ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் கூறும் விஷயங்களுக்கு சர்க்கார் செவி சாய்க்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். மெம்பர்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை மந்திரிகள் சரியாக கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் கூறுகிறேன். காட்டிலாகா குறிப்பாக காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்ற பொதுவான நோக்கம் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் காடுகள் அழிந்துகொண்டு வருகின்றன. காட்டிலாகா செயல்படக்கூடிய முறையானது காடுகள் அழிக்கப்படுவதாக உள்ளது. விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பசும் காடுகளில் இருக்கும் உரிமைகளையும் பரிப்பதாக உள்ளது. எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் கூட இதே விஷயத்தை கூறியுள்ளார். ஜமீன்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் காடுகள் ஒவ்வொன்றும் நாசமாக்கப்படுகின்றன. மிகப் பெரிய அளவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் இருக்கும் மாங்கள் கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அழிக்கப்பட்டு உள்ளன. திண்டுக்கல் தாலுகாவில் அரியலூர் பாரஸ்ட் ஆபீசில் திருச்சி ஜில்லாவை சேர்ந்த மலைகளில் இருக்கும் காடுகளை வெட்டுவதற்கு பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு அதாவது 50 டன்கள் வெட்டுவதற்கு பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு 500 டன்கள் வெட்டி வெளியே போகிறது. அதைப்பற்றி ஒரு கேஸ் கூட இப்பொழுது போட்டு அது விசாரணையில் இருந்தகொண்டிருக்கிறது. சிரமங்களிலிருக்கும் ஜனங்கள் விறகு சுள்ளிகள் எடுப்பதற்கு மலைகளுக்குச் சென்றால் அவர்களை போலீஸ்காரர்களும் பாரஸ்ட் அதிகாரிகளும் நாய்களை விரட்டுவதுபோல் விரட்டி அடிக்கிறார்கள். விறகு எடுத்து கொண்டு வந்தால் அதைப் பிடிங்கிக்கொண்டு அவர்களை பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். மேலும் மலையில் விறகு எடுக்கச் செல்லும் ஏழைகளை நிர்ப்பந்தமாக வேலை வாங்குகிறார்கள். அதற்குக்கூலி கொடுக்காமல் அவர்களை விறகு வெட்டிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டா காட்டில் மரம் வெட்டுவதில் உள்ள சிரமம்பற்றி கனம் பழநியாண்டியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். திண்டுக்கல் தாலுகாவில் பர்மிட் கொடுக்கும் அதிகாரி 40 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறார். அவரிடம் மனுப் போட்டு பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றால், அதாவது பத்து ரூபாய்க்கு விறகு வெட்டி விற்பதற்கு பத்து ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது நடைமுறையில் சாத்தியப்படுமா? இந்த நிலைமையில் அவர்களை பர்மிட் வாங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. பாரஸ்ட் ஆபீசர்கள் பாரஸ்ட் எரியாவில் கேஸ்களைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதில்லை. அவர்கள் 33 மைலுக்கு அப்பால் ரயில்வே கேட்டுக்குப் பக்கத்தில் திண்டுக்கல் டவுனில் இருந்தகொண்டு வண்டியில் விறகு கொண்டுவரும் விவசாயிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அவ்விதம் விறகு வெட்டிக்கொண்டு வருகிறவர்களை ராத்திரியில் பிடித்துக் கொண்டு வண்டிக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய் கொடுங்

13th March 1954] [Sri V. Madanagopal]

கள் என்று வாங்குகிறார்கள். அங்கு விவசாயி விறகு விற்க டவுனுக்குப் போக வேண்டும் என்றால் அவன் இடையில் வெள்ளி அரணை போட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவன் தன்னுடைய அரணைக் கையில் கொடுத்து விட்டு டவுனுக்குப் போய் விறகுகளை விற்பவருக்கு வந்து இரண்டு ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு தன்னுடைய அரணை திரும்ப வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் அந்த அரணை நம்பிக்கையாக திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள். அதைப்போலவே விவசாயிகள் பசந்தழை அறுப் பதற்கும் பெரிய அளவில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“இதைத் தவிர காடுகள் அழிவதற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. இந்த மாகாணத்தில் மோட்டார்களை எல்லாம் கரியில் ஓடுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதனால் காடுகள் வளர்வதற்கு முடியாமல்விருக்கின்றது. மதுரையில் இருந்து திருவாங்கூர் கொச்சி முதலிய இடங்களுக்கு இப்பொழுது காடுகளை அழித்து மரங்களைச் சுட்டு கரி அனுப்பப்படுகிறது. சர்க்கார் உடனடியாக இதைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்காக உடனடியாக இப்பொழுது கான் பள்ளாட்டை எடுத்துவிட்டு அவைகளை பெட்டிகளையும் லாரிகளையும் கிராஸ் பிளாண்ட்டை எடுத்துவிட்டு அவைகளை பெட் ரோலில் ஓடவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டு காரர்கள் கரியை உபயோகிப்பதை தடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவே காடுகள் அழிக்கப்படும்போது இன்னும் காடுகளை அழித்து கரி-கடுவதை தடுக்கவேண்டும். இதை சர்க்கார் யோசித்து அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“இதுவரையில் எவ்வளவோ நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் காடுகள் நாசமாகக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இனிமேலாவது காடுகள் அழிபடாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மதுரை ஜில்லாவில் பெரியகுளம் தாலுக்காவில் உள்ள மலையில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காடுகள் உள்ளன. அங்கு மரங்களே கிடையாது. அங்கு இனிமேல் மரங்கள் வளர்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் மறுத்து வருகிறது. அந்த மாதிரி மரங்கள் இல்லாத இடங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது பசந்தழை அறுப் பதற்கு லைசென்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. குழை அறுப்பதற்கும் 40 மைல் போய் பரமீட் வாங்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அது நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன் அற்ற முறையில் இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கவனித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜமீன் அயன் காடுகளில் ஜனங்களுக்குள்ள உரிமைகளைப்பற்றி திருத்தம் செய்யும்போது ஜனங்களுடைய உரிமைகளை பாதிக்காத முறையில் அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதை முக்கியமாக சர்க்கார் கவனித்து கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. CHOKKALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேசேபீணைய ஆதரித்து இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில விஷயங்களையும் அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பாபநாசம் மின்சார அணைக்கட்டு ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து பல பேர்கள் வேலை செய்தார்கள். சிலர் காண்ட் ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டும், பலர் சில்லரைக் கடைகள் வைத்துக்கொண்டும், சிலர் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு பால் கரந்து அதை விற்பதுக்கொண்டும் ஜீவனம் செய்து வந்தார்கள். அணைக்கட்டு வேலை முடிந்த பிற்பாடு அங்குள்ள காடுகளை அழிக்கவேண்டிய பொறுப்பை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. அதனால் அங்குள்ள ஜனங்களைக் கூப்பிட்டு பக்கத்தில் இருக்கும் காடுகளை அழித்து அந்த நிலங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம் என்று அந்த மின்சார இலாகா அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். அதன்படி சுமார் அறுபது பேர்கள் 76 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மட்டும் சாங்ஷன் செய்தார்கள். 1943-44-ம் வருஷம் முதல் அது சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அணைக்

3-46
p.m.

[Sri P. Chokkalingam]

[13th March 1954]

கட்டு முடிந்த பிறகு அங்கு காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டவர்களுக்கும் கடைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் பிணைப்புக்கு போதிய வசதி இல்லாமல் போய்விட்டதால் அவர்கள் அப்பொழுதுள்ள உணவு நெருக்கடியை உத்தேசித்துப் பல பாகங்களில் மாசு சீனிக் கிழங்கு முதலியவைகளை பயிரிட்டு அதை வைத்துக் கொண்டு ஜீவனம் செய்து வந்தார்கள். அவ்விதம் சில உணவு பொருள்களைப் போட்டு அதை வெளியில் கொண்டு போய் விற்பனையாகொண்டும் வந்தார்கள். அந்த விதம் அவர்கள் காட்டை அழித்து வேலை செய்து வரும் போது அங்குள்ள மலை ஸ்லோப்புகளில் ரோடு பக்கம் கல்லணைப்பு செய்து வேண்டிய பாதுகாப்புகளையும் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய உழைப்பையும் பணத்தையும் செலவழித்து இருக்கிறார்கள். சிலர் அதன் பக்கத்தில் மாமரம், தென்னை, எலுமிச்சம் மரம் முதலிய விருகடங்களை வைத்து அதாவது நீண்டகால பலன் தரக்கூடிய மரங்களை வைத்து பயிர் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக்காலத்தில் இருந்த அந்த இஞ்சினியர்கள் இதைத் தடுக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பிற்பட்டு வந்த இஞ்சினியர்களும் அதை தடுக்க வில்லை. அங்கு போட்டவைகள் நீண்டகால பயிர்களாக இருந்தபோதிலும் அதைத் தடுக்கவில்லை. இது வரையில் அங்குள்ள ஜனங்கள் தங்களுடைய தொழில்களை நடத்திக்கொண்டே வந்தார்கள். கடைசியில் 1951-ம் வருஷத்தில் வந்த இஞ்சினியர்மட்டும் பல ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பி வருவதால் அந்த ஜனங்களுக்கு தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சர்க்காருக்கு பல மனுக்களும், மகஜர்களும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு வருஷங்களாக இந்த விஷயம் சர்க்காருடைய கவனத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் அங்குள்ள அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அங்கு ஸ்லோப்புகளில் பயிர் செய்வதனால் மழை பெய்யும் காலத்தில் அந்த ஸ்லோப்பிலுள்ள மண்ணை அரித்துக் கொண்டு வந்து நிலத்தில் சரிந்து விடுகிறது அதனால் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ப்ராஜெக்ட்டுக்கு விரோதம் என்று அவர்கள் காரணம் காட்டுகிறார்கள். அது உண்மையிலே என்பதை பல தடவைகளில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். ரோடு போகிற கரையோரமாக ஸ்லோப்பில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். படுகையில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஆற்றின் ஓரமாக கல் மேடை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். ஸ்லோப் ரோடு ஓரமாக கல் கட்டம் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். மேடைகளும் போட்டிருக்கிறார்கள் அங்கேயிருந்து மண் அரித்துக்கொண்டு போவதாக இது வரையில் சாட்சியம் இல்லை. அது மட்டுமல்ல மேலே இருக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுக்கும் கீழே இருக்கக்கூடிய ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிசிடி தொழிற்சாலைக்கும் சுமார் 9 மைல்கள் தூரம் இருக்கிறது. அந்த ஒன்பது மைல் தூரத்தக் கு வரையில் P.W.D. அணைக்கட்டு இருக்கிறது. ஆழம் கரணமுடியாத பல கஜங்கள் இருக்கின்றன. மேலே இருக்கக்கூடிய அணைக்கட்டுக்குப் பக்கங்களில்தான் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஒன்பது மைலுக்கும் மண் அரித்து அணைக்கட்டை கெடுத்துவிடும் என்று தோன்றவில்லை. அப்படி கெட்டுவிடும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. அதனால் அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று அங்குள்ள ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் போட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு நீண்ட கால பயிர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அங்கு வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தவர்கள், காண்ட்ராக்ட் எடுத்து வேலை செய்தவர்கள் அவர்களுடைய தொழில் நின்று போனதால் அவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அங்கு அவர்களுடைய சொந்த உழைப்பினாலும் அவைகளை சரி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய மனைக்கட்டுகளையும் வீடுகளையும் ஆடு மாடுகளையும் விற்பனை பயிரிட வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய முதல் எல்லாவற்றையும் அங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நிலையில் அவர்களை திடீரென்று விரட்டினால் அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும். அவர்கள் தெருவில் நிற்கவேண்டியதாக இருக்கும். ஆகவே அவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் கருணை காட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் முயன்று வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி நானும் காட்டிலாகா மந்திரி அவர்களும் சுமார் அரை மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அரை மணி நேரம் வாதித்த பின் அவர்கள் சொல்வது நியாயம் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு முதல் மந்திரியையும்

13th March 1954] [Sri P. Chokkalingam]

பாருங்கள், அப்படிப் பார்ப்பது நல்லது என்றும் கூறினார்கள். ஆனால் முதல் மந்திரியைப் பார்ப்பதற்கு முயன்றும் தனியாகப் பேட்டி கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை, பார்க்க முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார். பழையபடி டிபார்ட்மெண்டிற்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எழுதி இருக்கிறோம். கூடுமானவரையில் அவர்களும் நியாயம் செய்யவேண்டுகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் 'நான் சர்க்காருடைய எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறேன் அதனால் சர்க்கார் எனக்கு சௌகரியம் செய்யமாட்டார்கள் என்று அணைக்கட்டு விவசாயிகள் நினைத்தாலும் அங்குள்ள சர்க்கார் கட்சி யினரான தென் காசி அவகத்தினர் ஸ்ரீ ஜி. கே. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை அவர்கள்கூட மேற்படி விவசாயிகளை அணுகி அவர்களை அழைத்துப் போய் அந்த பிரதேசத்தைக் காட்டினார்கள். அவரும் சர்க்காருக்கு மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இன்றைக்குக் காட்டிலாகாவை வைத்துக்கொண்டுநுக் கும் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அதை வந்து பார்த்திருக்கிறார். அப்படி இருந்தும் இன்னும் அந்த விஷயம் அனுசூலமாக பைசல் செய்யப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தொலித்துக்கொள்ளுகிறேன். ரூ. 500 முதல் 2,000 வரையில் வீட்டை விற்பது தங்களுடைய சொல்வததை யெல்லாம் அழித்து பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விருக்கங்கள் இப்பொழுது பலன் தருவாயில் இருக்கின்றன. அவர்களைக்கொடுக்கவேண் டும் என்றே இந்த பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். உண்மையைத்தான் நான் கூறுகிறேன். வேறு எந்த விதத்திலும் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதில் நியாயமில்லை. இன்சினீ யரைக் கண்டு பேசினேன், நல்ல வார்த்தையாகச் சொன்னேன், விளங்கு ம்படியாக சொன்னேன். "இவர்கள் எழைகள் உங்களை நம்பிக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும், தவறுதல் செய்திருந்தால் அதை மன்னித்துக் கொடுக்கவேண்டும், வணக்கமாக மன்னிப்பு கேட்கிறேன். அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய மாடுகளையும் வீடுகளையும் விற்பது வந்திருக்கிறார்கள். மனிதனுக்கு விருதயம் இருக்கவேண்டும். விரிதயம் அற்றுப் போகக் கூடாது" என்று எவ்வளவோ மனரூபிக் கேட்டுக்கொண்டும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாமல் அவர்களை வெளியே அனுப்ப முடிவு செய்துவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு நேரடியாக தெளிவுபடுத்தத் தயாராயிருக்கிறேன். அவர் தேரில் பார்த்தால் நான் சொல்வது நியாயம் என்றும் உண்மை இருக்கிறது என்றும் தெரிய வரும். நான் சொல்வதில் யதார்த்தம் இருந்தால், நியாயம் இருந்தால், சத்தியம் இருந்தால், அதை கவனிக்கவேண்டும். நதியாகப் பார்த்தாலும் நான் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தெரியும். என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மந்திரி அவர்கள் அவர்களுக்குக் கருணை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I am indeed very much obliged to the hon. Members who have participated in this debate. They have made constructive suggestions in regard to the preservation and the further regeneration of forests. I am glad to say that there has been general appreciation about the need to preserve this national wealth and to protect these forests from denudation. As hon. Members are aware, forests are the most valuable item of our national wealth. But as the hon. Member Sri Gopalan Unni pointed out, we, in this country, are indeed very poor in the possession of that valuable wealth. Sir, I would like to state on this occasion that in pursuance of the policy that this Government are pursuing, we seek to preserve the forests for the purpose of ensuring the supply of valuable timber, for the purpose of supplying fuel to the people who are badly in need of it and for the purpose of providing grazing

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1954]

facilities for the cattle. Another object of preservation of the forests is that we would be able to attract rains through them. More than anything else, one of the primary objects of the preservation of the forests is to prevent soil erosion and to conserve the tanks, reservoirs and the lands that are being brought under cultivation. Therefore, Sir, we have framed a working plan which aims at the systematic exploitation of timber and other forest produce. Under this working plan, we seek also to secure the regeneration and the rehabilitation of the already exploited areas in the forest. We also seek under our working plan to secure the general maintenance of the forests in a state of normal efficiency. As hon. Members have pointed out, forests can be classified under two heads, village forests and major forests. We have about 3,000 square miles of village panchayat forests that have been taken over. This class of forests have been referred to by certain hon. Members. Besides these village forests, we have also the zamin forests. They are being taken over along with the zamins. The object of preserving these village forests, small forests, is to secure fuel for villages and towns. It is also the object of preservation of the forests that our ryots and villagers should be able to get minor timber for their house-building activities and also for agricultural purposes. I too admit, Sir, that the ryots do look to these forests for securing green leaves for manure and also fodder for their cattle. But I would like to point out that these panchayat forests, which some of the hon. Members are anxious to get back to their panchayats, are now practically barren. They have been overexploited. I do not know whether we can describe several of these areas as forests at all.

4 p.m.

“ Now they are all petty jungles with mere shrubs. Government took over the panchayat forests in order to prevent their denudation and over-exploitation. Some hon. Members plead that we should give back these forests to the panchayats. I am unable to accept that plea. Even those hon. Members who pleaded for giving back these forests to the panchayats do realise the need for preserving these forests. We have been pursuing a policy of growing trees in these denuded forests for the purpose of securing fuel and also timber for the use of the ryots. The hon. Member from Ariyalur who pleaded for the return of these forests to the panchayats himself pointed out that the Revenue Divisional Officer in his area was not able to get fuel. There is such scarcity of fuel. Unless these forests are properly preserved and improved, we will have to face a fuel scarcity as we faced during the time of the War. We consider that the reafforestation of village forests is a vital need. Government have been carrying out a programme of afforestation of dry fuel areas. In 1953-54 about 10,500 acres have been taken up for afforestation, and in the ensuing two years we propose to take up at the rate of 15,300 acres each year. Therefore hon. Members will appreciate that it is not in the interests of the preservation and building up of this national wealth that we should hand over these forests back to the panchayats.

13th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“ Then there are major forests. Hon. Members grew eloquent over the value of these forests in some districts. We are growing plantations which nourish industries like match-making, plywood, eucalyptus oil, etc. The hon. Member from South Kanara Mr. Ananta Pai pleaded that the soft wood that is available in the forests should be made available for local cottage industries. I accept his suggestion at once. But I would like to suggest to him to take up the organization of cottage industries in his district. Of course the Government also are interested in the promotion of cottage industries. I give him this assurance that nothing will be wanting on the part of the Government by way of guidance, help and assistance. If only match industry could be organized on a cottage industry basis, we can arrange for the supply of soft wood. We are not interested in supplying exclusively to the Western India Match Company, though they may be the best customers as pointed out by the hon. Members. We can auction soft wood in smaller coupes to enable organizers of small-scale industries to bid at the auction successfully. We have also a programme of afforestation of the low hill areas in order to prevent the silting up of irrigation tanks down below and to prevent damage to the agricultural lands surrounding these low hills. We took up only 400 acres a year for afforestation of these low hill areas. It is no doubt true that what the Government have done so far has touched only the fringe of the problem. We have yet to do a lot. hon. Members would have seen that this year there is an additional allotment of Rs. 8,12,000 for afforestation. This sum is hardly adequate and I do realise that we have to go ahead with a vigorous policy of afforestation. I am glad that several hon. Members stressed the importance of afforestation.

“ The hon. Member Sri Gopala Menon referred to the thrill of forest life. I entirely agree with the hon. Member Sri Gopalan Unri that we are more interested in human beings than in animals. Without the least prejudice to the wants of human beings however we can preserve wild life. It is the human beings who enjoy the thrill of forest life, and we can provide for this thrill and the other wants of human beings without any sense of conflict between the two.

“ I should like to analyse the various items in the programme of afforestation that the Government are pursuing. There is the afforestation of dry fuel forests, there is the artificial regeneration of major forests, we are doing soft wood plantations for meeting the requirements of industries and we are also taking steps to preserve and improve the existing forest. We do not also miss the importance of providing facilities for forest-grazing.

“ Hon. Members referred to the harassment and sufferings of the ryots due to the restrictions and the administration of the various regulations. I have been hearing such complaints here and there and it has been my earnest endeavour to look into the complaints and remove the avoidable restrictions and harassment. Whatever be the disabilities or difficulties that particular ryots in a particular area might be suffering from, hon. Members would appreciate that

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th March 1954]

we should not do anything which will affect the preservation of forests as such. If we allow unrestricted use of major forests and even village forests for the needs of ryots, these forests will easily disappear completely before long. That is how the village forests now present a practically barren appearance. I am quite well aware that there have been very fine exceptions.

4-10
P.m.

“ Some panchayat forests, I know, have been preserved quite well and they do serve as model forests. But, they are only exceptions. Generally, these panchayat forests and more than panchayat forests, several of the zamin forests have been completely denuded. We are therefore obliged to impose certain restrictions. I have been looking into this matter and I can give this assurance to the hon. Members. I want hon. Members to help me with their information, ideas and suggestions. I shall look into all those complaints about harassments and see how they can be removed without prejudice to the preservation and protection of these forests, whether they are major or minor forests. In the same way, some hon. Member suggested that some of these forest areas have no trees at all, they are mere shrubs and that therefore they could well be handed over for cultivation. I have been receiving several representations like that. The hon. Member Sri Palaniyandi, who moved the cut motion, suggested that the Kolladam yards might be handed over for cultivation. There have been some plantations there. Sir, ever since I have taken up this responsibility, I have been following this course. I have been insisting that wherever there is a programme on the part of the Forest Department to do planting and wherever it is possible, those areas should not be handed over for cultivation purposes. Of course, the hon. Member Sri Madanagopal said “ If there is a forest area where you could not do any planting at all, why should you not hand it over for cultivation? ” I entirely agree with him. It is this policy that I am pursuing : If there is any prospect or possibility, if our experts advised that we could be planting, I shall not agree to hand over that area for cultivation. Of course, there are thousands and lakhs of people without lands. All of them want land and we want more land to be brought under cultivation. But, however, much I may appreciate all that, I am not prepared to do anything which would prejudice the preservation of these forest areas in our country.

“ Sir, I was indeed very happy to see how enthusiastically the hon. Member Sri Gopalan Unni was pleading for a vigorous afforestation policy. He pointed out that some of the private forests in Malabar were being destroyed without permission. I do seek his co-operation to effectively check this kind of vandalism. There is the Madras Preservation of Private Forests Act. Recently, we sat at a select committee and discussed this matter. I saw how some of the hon. Members who participated in the discussion, threw some light which would help the administration to see that these forests are properly preserved. The hon. Member referred to Poonam cultivation. We do permit Kumri cultivation. I have seen in some of the areas in the South Arcot district, Kumri cultivation being

13th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

permitted. I found it was quite satisfactory to the Forest Department and the landless ryots who were doing Kumri cultivation were feeling happy. They wanted more of the forest areas to be handed over to them. I found that there should be no difficulty about it. In the same way Poonam cultivation could be permitted to the extent to which it could be done. The hon. Members referred to illicit cutting."

SRI S. RAMALINGAM :—" I want to know the meaning of the terms ' Poonam cultivation ' and ' Kumri cultivation '."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. the Minister for Agriculture was kind enough to say that the Government would allow Poonam cultivation (Poonam cultivation means fugitive cultivation) without prejudice to the afforestation policy pursued by the Government. In this connexion, I may draw the attention of the Hon. Minister to the fact that nearly 150 tenants who have been doing fugitive cultivation in Erimad and other villages in the Gudalur taluk were completely ousted and driven away. A report has come to me this afternoon that in connexion with the Poonam cultivation when 21 persons in Mandur Firka, Ernad taluk, as usual, as traditional cultivators, went to the places where they wanted to cultivate, they were arrested and detained on the plea that they had violated the Preservation of Private Forests Act, 1948. I shall be happy if the Hon. Minister's attention is drawn to this glaring fact."

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—" The hon. Member should appreciate that I shall not be able to explain the position with reference to specific cases like the one pointed out by him. The hon. Member from Tanjore wanted to know what are ' Kumri cultivation ' and ' Poonam cultivation. The hon. Member from Malabar has described ' Poonam cultivation ' as ' fugitive cultivation. ' Sir, if I understand it right, the process that is being observed in fugitive cultivation, i.e., Poonam cultivation, is that a portion of the forest area is burnt, all the trees and the shrubs are burnt and then it is taken up for cultivation. Therefore, hon. Members could appreciate that there must be some restriction with reference to the permitting of Poonam cultivation, which necessarily means burning of certain areas. If certain areas are burnable, then it will be all right. But, certain areas should not be burnt, and then there should be restrictions over those areas. I do not have any information about the specific case referred to by the hon. Member. If he would bring it to my notice, I shall look into the matter. About this ' Kumri cultivation, I should briefly explain it for the benefit of the hon. Members. There is some planting. Without prejudice to that planting, we are permitting cultivation of millets in that area. They undertake not to affect the plantation. They do it satisfactorily. I have seen it in one place in the Villupuram taluk. They cultivate them for five years on a nominal rent of Rs. 5 or so per acre. The forests are being preserved if they do cultivation without affecting the plantation. It is permitted and we have no objection. In that way, Kumri cultivation is being done.

[Sri M. Bhaktavatsalam] 13th March 1954

"I do appreciate the point made by the hon. Member Sri Madana Gopal, that we should not go in unnecessarily for wood in the forest. If the gas-plant motor cars are permitted in large number, then that would lead to denudation of forests. That is a large question. But, I appreciate the spirit behind it.

"Sir, several hon. Members referred to the prevalence of corruption. I do not deny it. But, I shall not be able to accept the statement and I shall not be fair to myself and to the department if I say that corruption is most prevalent in this department as pointed out by the hon. Member Sri Gopalan Unni."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"That is what the Hon. the Chief Minister has stated."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I do not know, Sir, what the Chief Minister has said. I have not got statistics before me. Of course, there is corruption. Even last year, 20 cases, including those relating to certain gazetted officers, were taken up for enquiry and action is being taken against them. I am myself worried about the prevalence of corruption. But, corruption cannot be rooted out except with the unstinted co-operation and appreciation on the part of the public and such co-operation on the part of the public could be secured only through the intelligent guidance of the hon. Members sitting here. That is why I seek their co-operation. I am equally anxious that this corruption should be rooted out. Of course, restrictions are necessary. People used to say 'If you remove all controls, there will be no corruption. Controls lead to corruption'. But, here are all interested in the preservation of forests and therefore we must have necessarily certain restrictions. So far as the Government are concerned, we are prepared to take stringent action against those who indulge in such corrupt practices. But, I would once again appeal for the co-operation of the public in this matter.

4-20 p.m. "Some hon. Members have pointed out that when the fuel is taken out of the forests, those people who take the fuel are not caught within the forest area but somewhere outside. But even if they are caught outside, about a furlong, two furlongs, one mile or nine miles off, wherefrom did they get the fuel? They must prove that they had their own land, that they had their own trees and that they had taken it from there. I have received certain complaints like that during my tours and I have also been seeing how this could be mitigated. I shall certainly look into the matter, Sir.

"Lastly, the hon. Member from Tirunelveli referred to the position in the Papanasam forests. I was also there recently. I may at once tell the hon. Member that in the matter of examining these representations, we do not make any distinction between an hon. Member sitting on the opposite side and an hon. Member sitting on our side. As he himself pointed out, in fact, it is just now I see that the hon. Member is interested in this question

13th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

and has bestowed some attention on it. But it was a representation from one of the hon. Members on our side that I had, and when I had occasion to visit the Papanasam Reservoir area, I did take care to go into the question to the extent to which I could. I discussed with the officers of the Forest and Electricity departments, and I myself went and saw those spots. I am not an expert; I do not say that I have gauged the position from a technical point of view, but I do feel that my impression should have been quite correct. It was pointed out to me and I saw myself that within a few yards of the upper dam, the depth of the reservoir which was 30 feet some years back has become shallow. We could see for ourselves how these reservoirs are affected if we allow indiscriminate cultivation. The Electricity department got those areas on lease when they took up the Papanasam hydro-electric works. They got them on lease, of course, on the basis of lease from department to department. They got them on lease from the Forest department. Now, the Forests are taking them over. When the hydro-electric works were being constructed, some of the employees were allowed to reside there. They were allowed to carry on cultivation there during that period. But, now, it has been pointed out to me that permitting cultivation like that would certainly lead to erosion and that it would seriously affect the reservoir. That was the expert opinion I had and I was myself satisfied with the correctness of the position to some extent. The Forest department has been doing some plantation work in that area. The hon. Member referred to some stone bunding and all that, and said that that was what the ryots did and that they had taken effective measures to check soil erosion. But that would hardly do for effectively checking soil erosion. So, it may be that poor people would suffer if they are not permitted to cultivate the land. I myself examined the position there and discussed the matter with those concerned. Whatever compensation these people were entitled to could be given. I myself discussed the matter with some of those ryots themselves. But it had been pointed out to me, and I had no doubt that that was the correct position, that further permitting of cultivation in that area was not in the interests of the reservoir itself. It is in these circumstances that we do feel unable to interfere in the matter. But I do keep an open mind on that. I shall further examine the representations that have been made. I give this assurance to hon. Members that if the ryots could be given back the lands—they are not on the lands now; they are only residing in certain houses there—and if they could be again permitted to carry on their cultivation in their own way without the least prejudice to the interests of the reservoir, I shall have no objection to do that.

“I do not want to take up the time of the House any more. May I now request the hon. Member who moved the cut motion to withdraw it?”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“What about the question of placing copies of Forest Administration Reports and other literature relating to forests in the Legislature Library?”

[13th March 1954]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I think the Forest Administration Report is placed in the Legislature Library Any how, I shall see that a copy is placed there.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member refers to books on forests.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall certainly see that all valuable literature is placed in the Legislature Library. The hon. Member seems to have read much of the literature in forestry. If he could also give me a list of books, I could go in for them. Even otherwise, I give this assurance that I shall get all valuable literature on forests and place it in the Library.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ காட்டு இலாகா மந்திரி அவர்கள் காட்டிலிருந்து வெகுதூரத்திலுள்ள ஆபீஸ்களை அருகில் வைக்க ஏற்பாடு செய்வதாக ஒத்துக் கொண்டதின காரணமாக என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.”

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,72,400 under Demand IV—Forest Department.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION.

4-30 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr.
p.m. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.’ ”

* SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.’

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு, நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையின் முக்கியமான கருத்து இரண்டு; ஒன்று பலகட்ட விற்பனை வரியை, ஒரு முனை விற்பனை வரியைக்க வேண்டுமென்பது; 2-வது அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது. இந்த விஷயம் ஏற்கெனவே சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலகட்ட விற்பனை வரியால் வியாபாரிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத்தெரியும். சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தும் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

13th March 1954]

[Sri K. T. Raju]

ஆனால், 'இது பெரிய வருமானம் தரும் ஒரு இனம். இதில் விளையாடக் கூடாது. ஏதாவது செய்தால் அதனால் இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானமே பாதிக்கப்படும்,' என்று சொல்லப்படுகிறது. இது தவறானது. வருமானம் வருகிறது என்பதற்காக நம் நாட்டு மக்கள் பலர் பாதகம் அடையும்படியாகச் செய்யக்கூடாது. இன்றைய தினம் பல சிறு சிறு வியாபாரிகள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 'ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு மேல் வரி கட்டும் பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வருமான வரி விதிக்காமல், கிஸ்தியின் மீது உபரி வரி விதிப்பதற்குக் காரணம் அந்த விவசாயிகளால் சரியானபடி கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதற்காகத்தான்,' என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார். இப்பொழுது பலதரப்பட்ட விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாகச் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லுகின்றார்கள். சிறு சிறு வியாபாரிகளால் மாத்திரம் கணக்கு எழுதி வைத்துக் கொள்ள முடியுமாவென்று நான் கேட்கின்றேன். இன்றைய தினம் என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டு பால் போதும். அங்கே ஒரு கிழவி தவுட்டு வியாபாரம் செய்கிறாள். ஒரு மூட்டை தவுடு விற்பனை இரண்டனு லாபம் கிடைக்கும். எழுபது வயதுள்ள கிழவி, ஒரு மூட்டைக்கு இரண்டனு லாபம் வைத்தாலும் கூட, மாதம் எழுபது ரூபாய் சம்பாதிக்க மாட்டாள். அவளை கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று விற்பனை வரி அதிகாரிகள் இம்சித்தால் அது நியாயமா? இதே போல் விதவைகள், அனாதைகள், ஆகியவர்கள் எல்லோரும் தாங்கள் செய்யும் சிறு சிறு வியாபாரத்திற்கு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுவது உண்மை. ஆகவே அவர்கள் பலர் பொய்க் கணக்கு தான் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் வியாபாரம் செய்ய முடியாது. முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது, 'வியாபாரிகள் என்ன அரிசந்திரர்களா' என்று கேட்டார். அவரையும், அவர் மந்திரிகளையும் தவிர வேறு யாரும் அரிசந்திரர்களாக இருக்க முடியாது என்று எண்ணம் போலும். அதிகாரிகள் அரிசந்திரர்களாக இருந்தால் தானே வியாபாரிகளும் அரிசந்திரர்களாக இருக்க முடியும்? அதிகாரிகள் செய்யும் துன்பத்திலிருந்தும், அவமானத்திலிருந்தும் தப்புவதற்காகவே அவர்கள் இரு கணக்குகளை வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டம் நீங்கவேண்டுமென்று தான் அவர்கள் பல கட்ட விற்பனை வரி ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்கிறார்கள். அதே சமயம் விற்பனை வரியே கொடுக்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஒரு முனை வரி விதியுங்கள். அதனால் பெரும் அளவு விற்பனை வரி குறைந்து விடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல அனுபவ முள்ளவர்கள், மேலும் இன்றைக்கு ரூபாய்க்கு காலனு பல கட்டத்தில் விதித்தால், இதை ஒழித்து விட்டு ஒரே முனையில் அரையணுவாக விதித்துக் கொள்வதில் அவர்களுக்கு எவ்வித ஆட்சேபமேயுமில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் கேட்பது ஒரு முனை வரிதான். மேலும் பாருங்கள். முன்பு 1938-ம் வருஷத்தில் அதிக வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் யார் விற்பனை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது ஒரு மூட்டை அரிசி விலை 15 ரூபாய் என்றால் தற்போது 50 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. அதனாலே சின்னச் சின்னக் கடைகளில் கூட பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வியாபாரம் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இன்றைக்கு முன்பிருந்த விலையைப்போல மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு சாமான்களின் விலை உயர்ந்திருப்பதால் முன்பு 'பத்தாயிரத்து மேல்' என்றிருந்ததை இப்பொழுது நாற்பதாயிரத்துக்கு மேல்,' என்று வது திருத்த வேண்டும். சின்னச் சின்ன வியாபாரிகள் எல்லோரும் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இன்றைய தினம் காங்கிரஸ்காரர்களைத் தான் அவர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லையானால் நிச்சயம் அவர்கள் நாளை எங்களை ஆதரிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு முனை வரி போடவேண்டுமென்ற அவர்கள் கோரிக்கை ரொம்பவும் நியாயமானதாகும். 'நாங்கள் பொய்க் கணக்கு தான் இன்று வைத்துக்கொள்ளுகிறோம்,' என்று அவர்களில் பலர்

[Sri K. T. Raju]

[13th March 1954]

சொல்லுகிறார்கள். நாளைக்கு அவர்கள் நேர்மையாக நடந்து கொள்வார்கள். அவர்களை இன்றைய தினம் அதிகாரிகள் ரொம்பவும் அவமானப்படுத்துகிறார்கள். உதாசீனப்படுத்துகிறார்கள். திருடர்களைப்போல நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அதிகாரிகளின் அவமானத்திலிருந்து தப்பவேண்டுமென்பதற்காகவே ஒரு முனை வரி வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு பல கட்ட வரி காலண விதிப்பதை, ஒரு முனையில் அரையண வேண்டுமானாலும் விதித்துக்கொள்ளலாம். இதை சர்க்கார் நன்றாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக உணவுப் பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவேயே, ‘கிராமாந்திரங்களிலுள்ள மக்கள் தாங்கள் வாங்கும் உணவுப்பொருள்களுக்கு வரி எதுவும் கொடுக்கவில்லையென்றும், அதனால் பெரிய கஷ்டம் எதுவும் மக்களுக்கு ஏற்படாது’, என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இது சரியான வாதமில்லை. அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பதும் நியாயமில்லை. ஆகவே தான் உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே நான் எனது வெட்டுப் பிரேரேபணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் இப்பொழுது மாமிசம், முட்டை, பழம், காய்கறிகள் போன்றவைகளுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பொருள்களையும் அதோடு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக பால், இலை, வெற்றிலை போன்றவைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு இவைகளுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும்.

“கடைசியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

“பல கட்ட விற்பனை வரியால் சின்ன வியாபாரிகளும், பெரிய வியாபாரிகளும் விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் ரொம்பவும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய அவமானத்திலிருந்து இவர்களைக்காப்பாற்றுவதற்காகவும், எண்ணற்ற ஏழை மக்களின் நலனை உத்தேசித்தும், ஒரு முனைவரி கொண்டுவரப்படவேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக என் பேரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 1,03,98,700 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.’”

4-4
p.m.

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Mr. Speaker, I rise to support the Demand moved by the Hon. the Minister for Revenue and oppose the cut motion moved by Sri K. T. Raju. Sir, the hon. Member on the opposite side who moved the cut motion said several things about the merchants being put to lot of endless difficulties as a result of the working of the Sales Tax Act. I beg to differ from his view in this matter. Because, the incidence of sales tax does not fall either directly or indirectly on the merchants, but it only falls on the consumers. Whether it is a tax at one point or whether it is a tax collected at several points, it is the general public and the consumer who are put to great hardship and loss. After all, the merchants who are merely collecting agents for the Government in respect of this tax cannot have any reason for complaining against the Government. If the merchants come forward

13th March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

and say that this is an oppressive tax, it is a statement which cannot be accepted. I would like to submit in this connexion that the Government, while trying to pay heed to the suggestions coming either from this side or the opposition, have carefully to consider the several aspects concerning the working of the Act itself and see how the Act has given room for endless complaints from the consumers as well as the merchants. They have also to look into the several questionable methods adopted by the Officers concerned who go about and collect these taxes from the merchants. I submit that after all, a merchant is only a collecting agent. The merchants are not oppressed by the Tax itself; they are oppressed by the several penal provisions of the Act. They are oppressed by the several questionable methods adopted by the tax-collecting officers. To this extent, I respectfully submit that the merchants have cause for grievance, not against the tax, but against the way in which it is collected. This Act has been on the Statute Book for nearly 17 years and much water has flowed under the bridge in this period. Times have changed, but the Act itself has not changed even to a small degree. It is high time that the Government go into the several provisions of the Act to see how far and how best they can placate public opinion both from the side of the consumer as also from the side of the merchant. From the consumers' point of view, I would submit that a single point tax would certainly be very helpful. The other day, the Hon. the Minister for Finance while speaking in the Council said that he was at a loss to understand how the suggestions put forward by the merchants in favour of a single point tax could be implemented. In fact, he welcomed suggestions from the merchants themselves, but he did not know how those suggestions could be given effect. I don't think the Government should feel so helpless as that. If the Bombay Government had tried its hand in imposing a single point tax, why should not our Government also try it so that the merchants who are the collecting agents of the Government so to say, may not be harassed. The incidence of this tax itself, according to the consumer, is certainly very large, especially when he has to pay it at several points. Therefore the Government should devise certain measures to see that without detriment to the State Exchequer, these taxes are collected without evasion to the fullest extent. The Government must think of new measures and find out new commodities on which this tax may be levied. The Government while seeing that there is no evasion on the part of the merchants, should also see that there is no harassment on the part of the Officials who collect these taxes. I would request the Government to consider the following suggestions :—

“Single point taxation is a welcome measure. There has been some agitation on the part of the merchants that perishables should be excluded from the operation of this Act. The Government have been pleased to consider vegetables, egg, meat, etc., as perishables and considering the negligible income that the Government receive by way of sales tax on them, they have removed those

[Sri S. Panchaksharam]

[13th March 1954]

articles from the list of articles to be taxed. There are flowers and one of the hon. Members has suggested that milk and other items also should be exempted from this tax. If the income from these articles are also negligible, they may also be exempted from this tax. If it is a question of few lakhs, it does not matter and the Government may leave it. When the tax on these articles also is given up, the people will be free to that extent from the harassment of the officials. As far as possible, we must levy this tax at one point and on articles which can justifiably be taxed.

“When the Government reconsider this question, I would request them to consider whether a tax cannot be levied on the consumption of electricity. It is a subject within our jurisdiction. There is a large consumption of electricity in our State. A tax of one or two pies for every unit will bring a considerable sum to the Government.

4-50
p.m.

“I would suggest also that if the Government are going to try one-point taxation, they should organize Marketing Committees in every district, not only in respect of commercial crops, but agricultural crops also. The tax may be levied at the point of export in a district like Tanjore where there is surplus of paddy. The internal consumption need not be taxed. If it comes to the question of export, such a commodity—even if it is foodgrain—can be taxed. It may be quarter anna, half an anna or one anna or it may be according to the circumstances and the requirements of the Government. If Market Committees are properly organized all over the State and if all commercial and other produce are going to be marketed through these committees, any sales tax can be successfully conceded and there cannot be any confusion and there can be no room for harassment at all. My hon. Friends from Tanjore may oppose when I suggest a tax on the exportable paddy. But I submit that they cannot have any grievance, because the purchasers would be from other districts and it is they who will be paying the tax. Similarly, in Ootacamund, potatoes, vegetables, etc., which will go through the Marketing Committee can be taxed.

“Sir, it is only by these methods that the sales tax can be rationalised and placed on a more sensible basis. There will then be no grievance either to the merchants or to the consumers. We can then see that there is no harassment on the part of the Officials and there will not be any chance for bringing charges of corruption against several departmental officials made recklessly by the public.”

4-52
p.m.

*SRI K. R. SAMBANDAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ K. T. ராஜா அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து, நான் ஒரு சில விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“ஒருமுனை விற்பனை வரியைப்பற்றி இங்கே வெட்டுப் பிரேரேபணை கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் மாத்திரமல்ல, சர்க்கார்த் தரப்பிலுள்ளவர்களும்

13th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

விற்பனை வரி ஒரே முனையில் தான் விதிக்கப்படவேண்டுமென்பதைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். அதைத்தான் மக்களும் விரும்புகிறார்கள், வியாபாரிகளும் விரும்புகின்றார்கள்.

“குறிப்பாக, இன்றைக்கு விற்பனை வரியை ஒரு முனையில் போட்டால் சர்க்காருடைய வருமானம் குறையுமென்று எண்ணம் ஏற்படும். அப்படிக்குறையக்கூடிய வருமானத்தை எப்படி ஈடு செய்வது என்பதைப்பற்றி நாம் கவனித்தாகவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த மாதிரி பல தடவைகள் வரி வசூலிப்பதினால் வியாபாரிகள் பொய்க் கணக்கு எழுதும்படியான நிலைமைக்கு சர்க்காரே நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறது. அந்த நிலைமையில்லாமல் ஒரு முனையில் விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் வியாபாரிகளிடம் சரியான கணக்கை எதிர்பார்க்கலாம். அதிலும் வருமானம் குறையுமாயினால், இப்பொழுது ரூ. 7,500-க்கு மேற்பட்டு வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றியமைத்து எப்படி நிலவரியில் ‘Slab,’ முறை ஏற்படுத்தி சர்ச்சாரஜ் போட்டிருக்கிறார்களோ, அதைப்போலவே, இந்த விற்பனை வரி யிலும், ரூ. 7,500-லிருந்து ரூ. 15,000 வரையிலும் விற்பனை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு காலனு என்றும், ரூ. 15,000-லிருந்து 25,000 வரையிலும் ரூபாய்க்கு அரையனு என்றும், ரூ. 25,000-க்கு மேற்பட்டு விற்பனை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு முக்காலனு என்றும் விற்பனை வரி போட்டுவிடலாம். இந்த மாதிரி வரியைப் போட்டால் வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ரூ. 7,500-க்கு குறைவாக விற்பனை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருந்தபோதிலும், ஒருவன் ‘ஒரு சின்ன கடை வைத்திருந்தாலுங்கூட, உங்களுக்கு ரூ. 7,500-க்கு மேல் விற்பனை செய்கிறாய், ஆகையால் நீங்கள் விற்பனை வரி செலுத்தியாகவேண்டும்’, என்று கட்டாயப்படுத்தி ‘வரியைக் கட்டிவிட்டு, அதன் பிறகு நீங்கள் கோர்ட்டிலே போய் உங்களுடைய நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்’, என்று வியாபாரிகள் வரியைக் கட்டாயமாக கட்டும்படியான ஒரு நிலைமையை அந்த அதிகாரிகள் ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். அது இருக்கக்கூடாது. அந்த மாதிரி சிரமங்களிலே இருக்கக்கூடிய சின்னக் கடைகளையெல்லாம் இது அதிகமாக பாதிக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. அதிகாரிகளும் வியாபாரிகளுக்கு என்ன விற்பனையாகிற்று என்று பார்ப்பது கிடையாது. திடீர் வட்டமாகப் பார்க்காமல் குத்துமதிப்பாக அவர்கள் இஷ்டம்போல், வரி விதித்து, ‘ப்ராசிக்யூட்’ செய்யப்படும் என்று பயமுறுத்தி, வியாபாரிகள் பணத்தைக் கட்டும்படியான நிலைமையை அதிகாரிகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை மாறவேண்டும். அந்த மாதிரி தரறுமாறாக சின்ன வியாபாரிகளின் கஷ்டத்தை உணராமல் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டால், வியாபாரம் நசித்துப் போய்விடும்.

“காலையில் கனம் மந்திரி டாக்டர் யு. கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் சொல்லும்போது, காகித வியாபாரத்தை வியாபாரிகளை தொடங்கவேண்டும், சர்க்காரே தொடங்கமுடியாது என்று சொன்னார். அதைப் பார்க்கும்படித்து இன்றைக்கு வியாபாரிகள் தங்கள் வியாபாரத்தில் சொந்த லாபத்தைக் கருதி ஒரு டீஸியமாகச் செய்தாலுங்கூட அவர்களும் இன்றைய தினம் நாடுக்குச் சேவை செய்து வருகிறார்கள். உலகத்திலேயே முன்னணியில் நிற்கும்படியான இரும்பு தொழிற்சாலையை வட நாட்டில் டாட்டா நடத்திறார்கள் என்றால் அதனால் சர்க்காருக்கும் வருமானம் வருகிறது. மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. பணம் மந்தமான நிலையில் இருப்பதினால் வியாபாரிகள் முன்னேற்ற முடியாமலிருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் ஏற்படக் கூடிய நிர்ப்பந்தத்தைப் பார்த்து, இந்த வியாபாரமே வேண்டாமென்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இன்றைக்கு வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

“காய்கறி, பழங்கள், முட்டை, இறைச்சி, மீன் போன்ற பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். அதேபோல், பூ, வாழையிலை, பால், முதலிய அத்தியாவசிய

[Sri K. R. Sambandam] [13th March 1954]

மானது சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, வாழையானது திருச்சி, தஞ்சை, தென்னாற்காடு ஆகிய ஜில்லாக்களில் சில இடங்களிலும் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. அதற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். அதனால் வருகின்ற வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விற்பனை வரிச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் கூட்டம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. விற்பனைவரியினால் வரக்கூடிய வருமானத்தில் அனேகமாக முக்கால் வாசி வரையில் அவர்களுடைய சம்பளத்திற்குப் போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மேலும் மேலும் அதிகமான அதிகாரிகளைப் போட்டுக்கொண்டு போவதினாலே சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தில் பெரும்பகுதி இம்மாதிரி போய்விடுகின்றது.

“வியாபாரிகள் பொய்க் கணக்கு எழுதுகிறார்கள் என்று சொல்லும் போது என்னவென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதிகாரிகளில் நியாயமாக நடந்துகொள்ளுபவர்களும் இருக்கிறார்கள், சில பேர் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பாகுபாடு செய்து, வரிகளை வேண்டாதவர்கள் மீது அதிகமாகச் சமத்துகிறார்கள். அதேபோல், வியாபாரிகளிலும், நியாயமாக விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டும், சரியான முறையில் கணக்குகளை வைத்திருக்கவேண்டும், சர்க்காரை ஏமாற்றக்கூடாது, அப்பொழுதுதான் நாணயம் இருக்கும், நாம் நன்றாக வியாபாரம் நடத்தலாம்” என்று நினைக்கக்கூடிய வியாபாரிகளும் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப் பார்க்கும் போது நியாயமான கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், சர்க்கார் அதிகாரிகளினுடைய போக்கிலால், இந்த மாதிரி பொய்க்கணக்கு தயாரிக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி என்று ஏற்படுத்தினால், வியாபாரம் செய்யக்கூடிய காலத்தில் சரியான கணக்கை வைத்துக்கொண்டு சர்க்காருக்கும் நஷ்டமில்லாமல் அவர்கள் நல்ல விதத்தில் கணக்கைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கொலை செய்து விட்ட குற்றவாளியைப்போல் வியாபாரிகளை நடத்துகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அதிகாரிகளால் வியாபாரிகள் அல்லல் படுத்தப்படுகிறார்கள். லட்சக் கணக்கான ரூபாய் முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்யக்கூடிய ஒரு வியாபாரியினுடைய கணக்கு பொய்யாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, அவரை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, பலவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உட்படுத்துகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமையை சர்க்கார் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“கிராமங்களில் சந்தை கூடும் தினங்களில் வியாபாரிகள் இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் வியாபாரம் நடத்துகிறார்கள். சற்று வட்டாரத்தில் உற்பத்தியாகும்படியான பொருள்களைக் கொண்டு வந்து சந்தையில் விற்கிறார்கள். அப்படி வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் மீதும் விற்பனை வரி போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. தோட்டத்தில் கிடைத்த இரண்டு மூன்று மூட்டை தேங்காய்களை ஏதோ ஒரு நாளைக்கு ஒரு வியாபாரி சந்தைக்குக் கொண்டு வந்து வியாபாரம் செய்தால், அன்றைக்கு விற்கக்கூடிய நிலையை அதிகாரிகள் வைத்துக்கொண்டு, வருஷத்திற்கு அந்த நபருக்கு ரூ. 7,500-க்கு மேல் விற்பனை செய்து வருவதாகச் சொல்லி, விற்பனை வரி கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சிறிய வியாபாரிகள் அதிகாரிகளால் அதிகமான தொந்தரவுக்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால், இவைகளைப்பல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.”

* MR. SPEAKER :—“The discussion on this Demand will be continued on Monday. The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. on Monday, the 15th March 1954.”

The House then adjourned.

64676